

Dosar nr. 3-23/2023
2-23001991-12-3-05012023

H O T Ă R Î R E
În numele legii

28 decembrie 2023

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani
Instanța compusă din:
Președintele ședinței,
Judecătorul
grefier

Caz*****u Grigorii
Baltag Dorin-Marcel

juducînd în ședință publică cauza civilă intentată de către SRL „*****”, SRL „*****”, SRL „*****”, PP „*****” împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale, privind anularea punctului nr. 9 din dispoziția nr. 54 din 16.12.2022, precum și *****țiunea intentată de SRL „*****” împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale, privind obligarea retragerii punctului nr. 9 din dispoziția nr. 54 din 16.12.2022 în partea ce se referă la suspendarea licenței furnizorului de servicii media audiovizuale în privința SRL „*****”,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

SRL „*****”, SRL „*****”, SRL „*****”, PP „*****” a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale, privind anularea punctului nr. 9 din dispoziția nr. 54 din 16.12.2022, precum și *****țiunea intentată de SRL „*****” împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale, privind obligarea retragerii punctului nr. 9 din dispoziția nr. 54 din 16.12.2022 în partea ce se referă la suspendarea licenței furnizorului de servicii media audiovizuale în privința SRL „*****”.

În susținerea cererii de chemare în judecată SRL „*****”, a menționat că prin Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 54 din 16.12.2022 sa dispus suspendarea licenței de emisie pe perioada stării de urgență pentru 6 servicii media audiovizuale de televiziune, printre care se regăsește și postul „*****”. Consideră, că pct. 9 din Dispoziția emisă este neîntemeiat și ilegal, care urmează să fie anulat din următoarele considerente.

Susține că argumentând decizia, Comisia a prezentat două motive și anume scopul protejării spațiului informațional național și prevenirii riscului de dezinformare prin răspândirea informațiilor false sau a tentativelor de manipulare a opiniei publice, având la bază lista persoanelor fizice și juridice supuse sancțiunilor internaționale, prevăzută în Anexa nr. 1 la Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale nr. 45/2022, și informațiile disponibile privind controlul exercitat de *****estea asupra unor furnizori de servicii media, totodată multiplele constatări din rapoartele de monitorizare ale Consiliului Audiovizualului privind încălcările Codului Serviciilor Media Audiovizuale al Republicii Moldova, implicit aplicarea sancțiunilor pentru lipsa unei informării corecte în reflectarea

evenimentelor naționale, dar și a războiului din Ucraina, niciunul dintre motivele prezentate nu are vreo legătură cu postul *****, însă Comisia, fără temeiuri suficiente, a decis că reclamantul reprezintă un pericol pentru societate.

Menționează că persoanele fizice și juridice indicate în Anexa nr. 1 la Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale nr. 45/2022 nu au nicio legătură cu postul *****, și nu este clar din care considerente pârâtul afirmă *****est fapt fără a prezenta probe corespunzătoare. Mai mult ca atât, sintagma ”informațiile disponibile privind controlul exercitat de *****estea asupra unor furnizori de servicii media” este complet neclară și duce la interpretări multiple. În primul rând, niciuna dintre persoanele din lista prezentată nu are calitatea de fondator, administrator sau beneficiar efectiv al furnizorului ”*****” SRL, și, în *****elași timp, nu există hotărâri judecătorești irevocabile sau cel puțin un dosar penal finisat, care va dovedi legătura între persoanele supuse sancțiunilor internaționale și reclamantul.

Declară că în ceea ce privește al doilea argument, comunicăm că, în anul 2020 Consiliul Audiovizual a emis câteva decizii de sancționare a postului de televiziune ***** prin prisma art. 13 din Codul Audiovizual. Totodată afirmă că, nu sunt de *****ord cu deciziile emise, și în prezent toate deciziile Consiliului Audiovizual au fost contestate și sunt în procesul de examinare a instanțelor de judecată, și pe niciun dosar nu există hotărâre irevocabilă, care va constata încălcarea Codului audiovizual.

Menționează că Hotărârea Guvernului nr. 1340 din 04-12-2001 cu privire la Comisia pentru Situații Excepționalei Republicii Moldova, drept stabilește atribuțiile pârâtului în domeniul audiovizual, precum că Comisia asigură informarea populației, prin intermediul mass-media, despre cauzele și proporțiile situațiilor excepționale, măsurile întreprinse de Guvern pentru prevenirea și lichidarea consecințelor *****estora, protecția populației și teritoriului, familiarizarea populației cu regulile de comportament în situații excepționale.

Susține că nici un *****t al Republicii Moldova nu autorizează Comisia să suspende difuzarea posturilor de televiziune. Toate *****țiunile Comisiei sunt o abatere de la principiul democrației și al prezumției de nevinovăție, care nu poate fi într-o țară democratică. Declară că este evident că punctul litigios are un fundal politic pentru închiderea posturilor TV care critică *****țiunile *****tualei guvernări. Conform art. 189 din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin *****tă activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o *****țiune în contencios administrativ.

Afirmă că în conformitate cu pct. 4 din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 4 din 24 martie 2020 ”Dispozițiile normative și individuale ale Comisiei pentru situații excepționale se contestă direct în instanța de judecată în termen de 24 de ore din momentul afișării pe pagina oficială a Guvernului”, iar pct. 7 prevede că ”Competența exclusivă pentru examinarea contestațiilor împotriva Dispozițiilor Comisiei pentru situații excepționale aparține Curții de Apel Chisinau”.

Astfel solicită SRL ”*****” anularea parțială a Dispoziției Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 54 din 16.12.2022 și anume pct. 9, prin care a fost suspendată licența de emisie pe perioada stării de urgență pentru furnizorul de servicii media ”*****” SRL.

În *****țiunea intentată, de SRL „*****” împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale, privind anularea punctului nr. 9 din dispoziția nr. 54 din 16.12.2022, indică că

expresiile utilizate în textul normativ al art. 17 și art. 189 alin.(1) Cod administrativ „drept vătămat” și „încălcarea unui drept al său” se referă la drepturi subiective concrete. *****astă concluzie este fortificată și prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, *****esta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal (cauza Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene (cererea nr. *****).

Declară că prin aprobarea pct. 9 din Dispoziția CSE nr. 54 din 16.12.2022 sunt instituite restricții ale mai multor drepturi fundamentale-egalitatea în fața legii, dreptul la muncă, dreptul la libertatea de exprimare, dreptul la informație, dreptul de proprietate, dreptul de a desfășura *****tativități economice libere, concurența loială etc, drepturi garantate atât de Constituție cât și de Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Reclamantul este direct vătămat în *****este drepturi dat fiind că Pârâtul a decis suspendarea licenței reclamantului, licență care *****ordă dreptul de a desfășura o *****tivariate economică, de a difuza un serviciu media, o *****tivariate care afectează zeci de angajați care riscă să-și piardă munca și o sursă de existență.

Declară că prin suspendarea licențelor de emisie furnizorului media conform pct. 9 din Dispoziția nr. 54. Comisia pentru Situații Excepționale (în continuare CSE) a încălcat flagrant art. 10. art. 1 Protocolul din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 32, 34, 43, 46 și 54 din Constituția Republicii Moldova, Legea privind regimul stării de urgență, de asediu și de război. Codul serviciilor media audiovizuale, și-a depășii grav competența legală.

Menționează că pe data de 24.02.2022 Parlamentul a adoptat hotărîrea nr. 41 privind declararea stării de urgență. Motivul stării de urgență a fost declarat conflictul militar din țara vecină, pericolul securității regionale. Parlamentul a *****ordat competențe CSE reieșind din prevederile Legii nr. 212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război. *****este competențe au fosta cordate în vederea soluționării problemelor stringente care reies exclusiv din situația care a generat instituirea stării de urgență.

Indică că starea de urgență a fost prelungită de mai multe ori. Prin hotărîrea nr. 330 din 01.12.2022 Parlamentul, la solicitarea CSE și Guvernului iarăși a fost prelungită starea de urgență încă pentru 60 de zile. Afirmă că potrivit notei informative și declarațiilor Prim-ministrului în plenul Parlamentului necesitatea prelungirii stării de urgență a fost dictată de ostilitățile militare din Ucraina, suprapunerea cu criza energetică, potențiala criză a refugiaților, fapte ce pot afecta securitatea națională. De asemenea s-a menționat că anterior atât Guvernul cât și CSE nu și-a depășit mandatul și nu a impus? alte restricții ale drepturilor fundamentale, precum dreptul la întruniri etc. principalele amenințări menționate sunt cele legate de posibilele deconectări de la resurse energetice. Susține că nici în raportul CSE, nici în declarațiile Prim-ministrului din plen nu au fost oferite date și informații prin care s-ar constata anumite amenințări ia securitatea națională generate de informațiile din partea furnizorilor media

Afirmă reclamantul că a obținut absolut legal licențe de emisie pentru difuzarea posturilor *****cent TV și Primul în Moldova în strictă conformitate cu legislația audiovizuală. Furnizorii de servicii media menționați nu sunt vizați în decizia CSE nr. 45/2022 referitor la restricții sau sancțiuni. *****ești furnizori media niciodată nu au fost sancționați pentru cele invocate în decizia CSE, adică pentru răspândirea de informații false,

manipulare etc. Furnizorii vizați, contrar motivării CSE nu au admis încălcări grave ale Codului serviciilor media, conform rapoartelor de monitorizare a Consiliului Audiovizualului, în special ce ține de propagarea războiului din Ucraina. *****este *****uzații sunt aberante și de-a dreptul ieșite din comun prin falsitatea lor. Susține că reclamantul a fost sancționat de către Consiliul Audiovizualului (în continuare CA) în câteva rânduri dar pentru alte aspecte, mai mult tehnice prevăzute de Codul serviciilor media (de ex. număr de ore de difuzare în limba română, prezența inscripției „Arhiva” în materiale, precizie în unele relatări). Mai mult ca atât, majoritatea *****elor decizii de sancționare din partea CA au fost contestate în instanța de contencios administrativ ca ilegale, și se află în examinare, ori urmează a fi contestate în termen legal imediat după notificarea deciziei motivate.

Declară că prin pct. 9 din dispoziție se f***** derogări inadmisibile de la Codul Serviciilor Media Audiovizuale. Prin ignorarea totală a procedurii legale de sancționare/suspendare a licenței unui furnizor de servicii media CSE a sfidat grav drepturi fundamentale garantate de CEDO și Constituție.

Astfel susține că, este violata art. 10 al Convenției Europene care garantează dreptul la libera exprimare, este violat art. 1 protocolul 1 al CEDO care garantează dreptul de proprietate.

Afirmă că nu există nicio urgență legată de suspendarea imediată a licențelor mai multor furnizori de servicii media ca măsură care ar ajuta la depășirea crizei energetice sau consecințelor conflictului armat din Ucraina. Motivele legate de propaganda războiului sunt efectiv false în totalitate iar pentru asemenea false în *****te publice există răspundere penală. Mai mult ca atât în perioada stării de urgență toate instituțiile statului sunt total funcționale, atât Guvernul, Parlamentul, cât și Consiliul Audiovizualului - unica autoritate legală de *****orda licențe și a aplica sancțiuni, iar în cazul unor necesități stringente de a amenda legislația cu privire la audiovizual fost tip suficient pentru asta, mai ales că ea și a fost modificată, inclusiv cu avizul Comisiei de la Veneția, inclusiv la aspectul interdicției propagării războiului. Pentru asemenea încălcări sunt sancțiuni foarte grave, inclusiv cu suspendarea licenței de emisie. Dar *****eastă procedură este expres prevăzută de Codul Serviciilor Media și este o procedură legală imperativă care trebuie respectată.

Afirmă că argumentarea CSE este una ilegală, neîntemeiată și falsă. CSE nu a motivat nici într-un fel necesitatea impunerii unor măsuri atât de drastice precum suspendarea licențelor de emisie unor furnizori care au zeci și sute de angajați, care riscă să piardă munca și o sursă de existență, precum și de alte grave prejudicii materiale legate de onorarea angajamentelor financiare, publicitate etc. CSE nu a motivat car*****terul excepțional al *****estei măsuri, elemente obligatorii în asemenea situații pentru a evita abuzurile autorităților și încălcarea drepturilor fundamentale ale omului.

Susține că problema privind starea de urgență a fost examinată de către Curtea Constituțională care a ridicat și punctat unele elemente importante relevante *****estui caz (11CC nr. 15/2021). Astfel înalta Curte a punctat următoarele: „Constituția nu prevede d*****ă starea de urgență, de asediu sau de război sporește atribuțiile unei puteri în stat și diminuează atribuțiile altei puteri. Curtea reține că atât în situațiile ordinare, cât și pe durata stării de urgență, de asediu sau de război, echilibrul puterilor trebuie să fie *****elași. Organizarea constituțională a Republicii Moldova, bazată pe principiul separării și colaborării ramurilor puterii în stat și delimitarea ex*****tă a competențelor autorităților

publice antrenate în exercitarea puterii de stat, nu poate suferi modificări în urma declarării stării de urgență. Chiar și în *****este circumstanțe excepționale, Constituția nu permite nicio derogare de la *****eastă ordine și a fortiori nu permite concentrarea ramurilor puterii de stat într-o singură autoritate.

Declară că *****eastă clauză a fost instituită de către constituantă pentru a preveni apariția dictaturii, având în vedere trecutul istoric al țării și faptul că cele mai multe abuzuri se comit pe fundalul situațiilor de urgență. În opinia Comisiei de la Veneția, experiența a arătat că cele mai grave încălcări ale drepturilor omului tind să se producă anume în contextul unei situații de urgență, or, statele pot fi predispușe, sub pretextul stării de urgență, să-și folosească puterea de derogare în alte scopuri sau într-o măsură mai mare decât este justificată de exigența situației. Curtea reține că declararea stării de urgență reprezintă o prerogativă care aparține exclusiv Parlamentului articolul 66 lit. m) din Constituție. Totodată afirmă că, *****eastă competență trebuie exercitată cu precauție, având în vedere imp*****tul care îl produce asupra drepturilor fundamentale ale persoanelor. Indică că în primul rând, pentru a declara starea de urgență, Parlamentul trebuie să-și bazeze decizia pe date care impun adoptarea unor măsuri urgente de către autorități. În al doilea rând, decizia de a declara starea de urgență trebuie să fie o măsură ultima ratio, ca răspuns la un pericol, cu car*****ter excepțional, care presupune că măsurile sau restricțiile obișnuite privind protecția siguranței, sănătății și a ordinii publice trebuie să fie insuficiente. Pericolul în discuție trebuie să fie efectiv sau iminent, iar efectele sale trebuie să implice întreaga națiune într-o măsură care îi periclitează existența (a se vedea, de asemenea, Opinia Comisiei de la Veneția cu privire la proiectul de lege constituțională privind „Protecția Națiunii ” din Franța, adoptată la cea de-a 106-a sesiune plenară (Veneția, 11-12 martie 2016), CDL-AD/2016)006, § 27).

Indică că potrivit Opiniei amicus curiae nr. 1020/2021 din 23 martie 2021, CDL-AD(2021)016), adoptate de Comisia de la Veneția, articolul 1 alin. (3) din Constituție prevede că „Republica Moldova este un sfat de drept; democratic [...]”. Unul dintre elementele centrale ale preeminenței dreptului este certitudinea juridică. Certitudinea juridică nu exclude schimbarea regulilor procesului politic, însă orice asemenea schimbare trebuie efectuată de o manieră clară și transparentă și nu pe o bază ad hoc. Curtea reține că la instituirea stării de urgență. Parlamentul nu trebuie să ofere doar argumente care se referă la restrângerea drepturilor fundamentale, odată ce este declanșată o procedură constituțională care poate fi obstrucționată prin instituirea stării de urgență. Curtea subliniază că Legea fundamentală trebuie citită și respectată în ansamblul ei, iar eventuala Hotărâre a Parlamentului de instituire a stării de urgență trebuie să se refere și la procedurile constituționale declanșate și afectate în mod direct de *****eastă măsură, procedura dizolvării Parlamentului sau procedura revizuirii Constituției.

Menționează că pct. 9 din dispoziția nr. 54 restrânge unele drepturi și libertăți ale cetățenilor sau creează, premise pentru fentarea drepturilor constituționale ale *****estora, ignorând și omițând aplicabilitatea în timp, în pofida testului de proporționalitate statuat expres în art.54 din Constituția Republicii Moldova. Astfel în opiniile expuse, Comisia de la Veneția subliniază importanța principiului proporționalității. *****eastă cerință trebuie să se aplice atât pentru deciziile privind restricțiile de circulație, cât și pentru implementarea lor și măsurilor aferente care pot afecta alte drepturi și libertăți, care pot consta în restricții suplimentare ce pot fi impuse populației în timpul restricțiilor de circulație, ca de exemplu

închiderea școlilor sau a companiilor, restricții privind furnizarea de servicii publice sau interzicerea evenimentelor publice, sau *****tățile de securitate întreprinse de autorități în *****est context. Similar restricțiilor de circulație, toate *****este măsuri trebuie să fie proporționale cu amenințarea și cu iminența *****esteia, nu trebuie să aibă o durată mai mare decât amenințarea în sine și trebuie să se aplice doar în regiunile afectate de *****easta. Importanța principiului proporționalității este confirmată de Constituție. Potrivit Opiniei amicus curiae nr. 1020/2021 din 23 martie 2021, adoptate de Comisia de la Veneția, articolul 1 alin. (3) din Constituție prevede că „Republica Moldova este un stat de drept, democratic [...]”. Unul dintre elementele centrale ale preeminenței dreptului este certitudinea, juridică.

Afirmă că principiul statului de drept constă din mai multe aspecte care sunt de o importantă esențială și care trebuie asigurate integral. *****este elemente sunt reprezentate de principiul legalității, separarea puterilor, repartizarea puterilor, drepturile omului, monopolul de putere al Statului, administrarea publică și independentă a justiției, protejarea dreptului la viața privată, dreptul de vot, libertatea de *****ces la putere politică, supravegherea și participarea democratică în procesul decizional public, transparența guvernului, libertatea de exprimare, de asociere și de întrunire, drepturile minorităților și principiul majorității în procesul decizional politic.

Declară că Constituția Republicii Moldova descrie expres condițiile în care este admisă restrângerea unor drepturi: „sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infr*****țiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.” Astfel în Hotărîrea nr.40/2001, Curtea Constituțională a statuat că restricțiile asupra exercițiului unor drepturi sînt prevăzute expres în Legea Supremă și nu pot fi extinse. Orice restricție, înainte de a fi instituită, trebuie raportată la prevederile art. 54 din Constituție, care prevede că restrîngerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

Afirmă că CSE nu a motivat în ce măsură competențele ordinare ale executivului sau regulatorului audiovizual sunt insuficiente pentru depășirea riscurilor presupuse și menționate în contextul situației de criză și în ce măsură derogarea de la lege și preluarea competențelor unui organ autonom poate compensa deficiența în discuție. Nu a existat nicio motivare care să reflecte standardul proporționalității, în privința restricțiilor privind libertatea de expresie, dreptul la informare, dreptul la muncă și proprietate, drepturi violate prin pct. 9 din dispoziția contestată.

Sușține că în opinia Comisiei de la Veneția (Opinia nr. 359/2005 cu privire la protecția drepturilor omului în situațiile de urgență,; Opinia nr. 838/2016 cu privire la proiectul legii constituționale a Franței „Privind protecția Națiunii”, HCC nr, 10 din 13 aprilie 2020, § 46), care a menționat că starea de urgență nu implică suspendarea temporară a principiului preeminenței dreptului și nu îi autorizează pe cei care sunt la putere să *****ționeze astfel încât legea să fie încălcată, pentru că sunt obligați să respecte *****este principii permanente și preeminența dreptului trebuie să prevaleze. În cauza *Lawless*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a prezentat următoarea definiție a unui „pericol public excepțional care amenință existența unei națiuni” o situație excepțională sau o situație de criză sau de urgență care afectează întreaga populație și care reprezintă o amenințare la adresa vieții organizate a

comunității. Ulterior, Curtea a reținut în cauza Brannigan și McBride că „datorită contingențelor direct și continuu cu necesitățile exigente curente, autoritățile naționale se află într-o poziție mai bună decât judecătorul internațional pentru a decide atât prezența situației de urgență, cât și natura și aplicabilitatea derogărilor necesare pentru evitarea necesității. În mod corespunzător, în această speță, o marjă largă de apreciere trebuie lăsată la discreția autorităților naționale. Cu toate acestea, Părțile contractante nu beneficiază de o discreție absolută. Curtea trebuie să decidă, printre altele. Statele au depășit „măsura impusă strict de exigențele crizei”. Astfel declară că, marja de apreciere pentru autoritățile naționale este subiectul supravegherii europene”.

Indică că în conformitate cu art. 3 alin. (1), (3) și (4) din Legea privind libertatea de exprimare: (1) Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Este drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi și de a comunica fapte și idei. (3) Exercițarea libertății de exprimare poate fi supusă unor restrângeri prevăzute de lege necesare într-o societate democratică pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, pentru a apăra ordinea și a preveni infracțiunile, pentru a proteja sănătatea și morala, reputația sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești. (4) Restrângerea libertății de exprimare se admite doar pentru protejarea unui interes legitim prevăzut la alin. (3) și doar în cazul în care restrângerea este proporțională cu situația care a determinat-o, respectându-se echilibrul just dintre interesul protejat și libertatea de exprimare, precum și libertatea publicului de a fi informat.

Invocă că potrivit art. 2 alin. (1) din Codul serviciilor media audiovizuale (CSMA), este un act normativ are drept scop garantarea dreptului la independență editorială și libertatea de exprimare. Art. 7 din CSMA statuează că statul garantează libertatea de exprimare furnizorilor de servicii media și distribuitorilor de servicii media. Art. 8 din CSMA stabilește fără echivoc că, (1) Furnizorii de servicii media au dreptul să decidă independent și liber asupra conținutului serviciilor media audiovizuale, în conformitate cu legislația privind serviciile media audiovizuale și condițiile licenței de emisie. (2) Cenzura de orice tip asupra serviciilor media audiovizuale este interzisă. (3) Este interzisă imixtiunea de orice tip în conținutul, forma sau în modalitățile de creare și prezentare a programelor audiovizuale și a altor elemente ale serviciilor media audiovizuale din partea oricăror persoane sau autorități publice.

Afirmă că Curtea Europeană, dar și Curtea Constituțională s-au expus de nenumărate ori privind importanța art. 10 al CEDO care este valabilă nu doar pentru „informații” sau „idei” primite favorabil sau considerate inofensive ori indiferente, ci și pentru cele care rănesc, șochează sau îngrijorează; acestea sunt condițiile pluralismului, toleranței și a deschiderii, țară de care nu există „societate democratică” (Handyside împotriva Regatului Unit, Observer și Guardian împotriva Regatului Unit).

Pe lângă aceste considerații generale, Curtea a dezvoltat în jurisprudența sa obligații pozitive care revin statelor pentru a proteja exercitarea dreptului de exprimare. Este obligații pozitive includ, printre altele, obligația statelor de a crea concomitent cu instituirea unui sistem eficient de protecție a autorilor sau a jurnaliștilor, un mediu favorabil participării la dezbateri publice a tuturor persoanelor în cauză, care să le permită să își exprime opiniile și ideile fără teamă, chiar dacă acestea contravin celor apărute de autoritățile oficiale sau de o parte semnificativă a opiniei publice ori sunt chiar iritante sau șocante pentru

****este din urmă (Dink împotriva Turdei; Khadija Jsmayiova împotriva Azerbaidjanului).

Prin suspendarea abuzivă a licențelor de emisie pentru posturile ****cent TV și Primul în Moldova, zeci de angajați riscă să rămână fără un loc de muncă și sursă de existență, fiindu-le afectat dreptul la muncă, protecție împotriva șomajului și fără alte drepturi sociale.

Menționează că potrivit art. 46 din Constituție garantează dreptul la proprietate privată și protecția ****esteia. Prin conținutul său el exclude posibilitatea îngrădirii, prin utilizarea pârgiilor economice și sociale, a dreptului la proprietate privată. Cons****rându-l ca instituție juridică și ca unul din drepturile fundamentale ale persoanei, dispozițiile ****estui articol obligă statul și ceilalți titulari ai puterii publice să respecte proprietatea și să se abțină de la orice ****țiune ce ar aduce atingere ****estui drept (HCC 38/99). Dreptul de proprietate conferă titularului său atributele posesiei, folosinței și dispoziției asupra unor bunuri. Conform normelor constituționale, lipsirea proprietarului, prin intermediul unei legi, de unul dintre atributele dreptului de proprietate certifică îngrădirea dreptului său deplin la proprietate (HCC 40/01). Prin dreptul de dispoziție asupra proprietății se înțelege posibilitatea general recunoscută și garantată a proprietarului de a întreprinde asupra bunurilor pe care le deține orice ****țiuni cu consecințe juridice, inclusiv ****țiuni de vânzare-cumpărare, donație, schimb etc (HCC 5/06). Curtea a ****centuat că un drept atribuit legal unei persoane nu poate fi stins pentru motive ilegale sau prin forța unor condiții impuse în mod arbitrar (HCC 5/06).

Afirmă că Curtea Europeană a statuat cu valoare de principiu că noțiunea de „bun” din art. 1 la Convenția Europeană are o semnificație autonomă și nu se limitează numai la proprietatea asupra v unor bunuri corporale, astfel încât pot fi considerate parte a dreptului de proprietate, și alte drepturi și interese materializate prin ****tivate. De asemenea, în sensul convenției, noțiunea de „bunuri” cuprinde bunuri mobile, imobile, alte bunuri reale. Dar și „speranța legitimă” de a obține un avantaj patrimonial (HCC 11/16).

Susține că unul din principiile generale ale ****tivityții autorității publice este principiul legalității, conform căruia autoritățile publice trebuie să ****țiuneze în conformitate cu legea. (art. 21 Codul administrativ) Procedura administrativă trebuie să se realizeze conform scopului, (art. 28 al Codului administrativ).

Totodată declară că, art. 36 în coroborare cu prevederile art. 21 Cod Administrativ reglementează principiul supremației dreptului. În esență supremația dreptului constă în ****eea că, instanța de judecată competentă să soluționeze ****țiunile în contencios administrativ este obligată să respecte principiul supremației dreptului, în conformitate cu care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui sînt considerate valori supreme și sînt garantate de stat. Instanțele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului.

Afirmă că principiul proporționalității se referă la faptul că măsurile prin care se efectuează o ingerință în drepturile persoanei, ar trebui folosite cu atenție și numai atunci când este eu adevărat urgent. Prin urmare, puterea publică nu ar trebui să intervină în drepturi mai mult decât este necesar. Din ****este motiv, principiul proporționalității este adesea denumit „interdicția excesului”, în substanță, principiul proporționalității este un „mijloc de cântărire”, atunci când autoritatea publică intervine prin ****tivityatea administrativă în drepturile persoanei.

Susține că testul de proporționalitate se realizează pe verticală și cuprinde anumite elemente. Potrivit algoritmului de verificare a proporționalității, testul eșuează și *****ul administrativ individual este ilegal, d*****ă cel puțin lipsește un element. În așa fel, o măsură oficială întreprinsă de autoritățile publice și este proporțională, d*****ă are un scop legitim; este potrivită; necesară; rezonabilă.

Menționează că analizând prevederile menționate mai sus, reieșind din atribuțiile Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, prevăzute la art. 22 al Legii nr. 212-XV din 24.06.2004 și în Regulamentul CSE aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 1340 din 04.12.2001, Comisia este creată pentru exercitarea unor măsuri menite să reducă riscul declanșării situației excepționale. În cazul emiterii Dispoziției nr. 54 din 16.12.2022 prin pct. 9 se instituie restricții și îngrădiri inadmisibile a dreptului la libertatea de exprimare, dreptul de proprietate și altele. *****este restricții încalcă, de asemenea și dreptul tuturor angajaților la muncă și existență.

Prin urmare solicită SRL „*****” împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale, privind anularea punctului nr. 9 din dispoziția nr. 54 din 16.12.2022.

În *****țiunea intantată de SRL „*****” împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale (CSE), privind anularea punctului nr. 9 din dispoziția nr. 54 din 16.12.2022, se indică că cu privire la revendicarea încălcării, prin *****tivatea administrativă, a unui drept în sensul art 17 din Codul administrativ Expresiile utilizate în textul normativ al art. 17 și art. 189 alin.(1) Cod administrativ „drept vătămat” și „încălcarea unui drept al său” se referă la drepturi subiective concrete. *****eastă concluzie este fortificată și prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, *****esta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal (cauza Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene (cererea nr. *****). Prin aprobarea pct. 9 din Dispoziția CSE nr. 54 din 16.12.2022 sunt instituite restricții ale mai multor drepturi fundamentale-egalitatea în fața legii, dreptul la muncă, dreptul la libertatea de exprimare, dreptul la informație, dreptul de proprietate, dreptul de a desfășura *****tivateți economice libere, concurența loială etc, drepturi garantate atât de Constituție cât și de Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Reclamantul este direct vătămat în *****este drepturi dat fiind că Pârâtul a decis suspendarea licenței reclamantului, licență care *****ordă dreptul de a desfășura o *****tivate economică, de a difuza un serviciu media, o *****tivate care afectează zeci de angajați care riscă să-și piardă munca și o sursă de existență.

Prin suspendarea licențelor de emisie furnizorului media conform pct. 9 din Dispoziția nr. 54, Comisia pentru Situații Excepționale a încălcat flagrant art. 10, art. 1 Protocolul 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 32, 34, 43, 46 și 54 din Constituția Republicii Moldova, Legea privind regimul stării de urgență, de asediu și de război, Codul serviciilor media audiovizuale, și-a depășit grav competența legală. Pentru a înțelege gravitatea *****țiunilor CSE vom analiza premisele care au generat *****este măsuri scandaloase.

Menționează că la data de 24.02.2022 Parlamentul a adoptat hotărârea nr. 41 privind declararea stării de urgență. Motivul stării de urgență a fost declarat conflictul militar din țara vecină, pericolul securității regionale. Parlamentul a *****ordat competențe CSE reieșind din prevederile Legii nr. 212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război.

*****este competențe au fosta cordate în vederea soluționării problemelor stringente care reies exclusiv din situația care a generat instituirea stării de urgență.

Starea de urgență a fost prelungită de mai multe ori. Prin hotărârea nr. 330 din 01.12.2022 Parlamentul, la solicitarea CSE și Guvernului iarăși a fost prelungită starea de urgență încă pentru 60 de zile. Afirmă că potrivit notei informative și declarațiilor Prim-ministrului în plenul Parlamentului necesitatea prelungirii stării de urgență a fost dictată de ostilitățile militare din Ucraina, suprapunerea cu criza energetică, potențiala criză a refugiaților, fapte ce pot afecta securitatea națională. De asemenea s-a menționat că anterior atât Guvernul cât și CSE nu și-a depășit mandatul și nu a impus alte restricții ale drepturilor fundamentale, precum dreptul la întruniri etc. principalele amenințări menționate sunt cele legate de posibilele deconectări de la resurse energetice. Nici în raportul CSE, nici în declarațiile Prim-ministrului din plen nu au fost oferite date și informații prin care s-ar constata anumite amenințări la securitatea națională generate de informațiile din partea furnizorilor media.

Declară că reclamantul a fost sancționat de către Consiliul Audiovizualului (în continuare CA) în câteva rânduri dar pentru alte aspecte, mai mult tehnice prevăzute de Codul serviciilor media (de ex. număr de ore de difuzare în limba română, prezența inscripției „Arhiva” în materiale, precizie în unele relatări). Mai mult ca atât, majoritatea *****elor decizii de sancționare din partea CA au fost contestate în instanța de contencios administrativ ca ilegale, și se află în examinare, ori urmează a fi contestate în termen legal imediat după notificarea deciziei motivate.

Prin pct. 9 din dispoziție se f***** derogări inadmisibile de la Codul Serviciilor Media Audiovizuale. Prin ignorarea totală a procedurii legale de sancționare/suspendare a licenței unui furnizor de servicii media CSE a sfidat grav drepturi fundamentale garantate de CEDO și Constituție.

Astfel, este violata art. 10 al Convenției Europene care garantează dreptul la libera exprimare, este violat art. 1 protocolul I al CEDO care garantează dreptul de proprietate.

Prin *****este *****țiunile sale ilegale ale CSE a fost sfidat principiul constituțional al legalității (art. 1), egalitatea în fața legii (art. 16), libertatea de opinie și exprimare (art. 32), dreptul la informație (art. 34), dreptul la muncă (art. 43), dreptul la proprietate (art. 46), proporționalitatea restrângerii unor drepturi (art. 54). Nu există nicio urgență legată de suspendarea imediată a licențelor mai multor furnizori de servicii media ca măsură care ar ajuta la depășirea crizei energetice sau consecințelor conflictului armat din Ucraina. Motivele legate de propaganda războiului sunt efectiv false în totalitate iar pentru asemenea false în *****te publice există răspundere penală. Mai mult ca atât, în perioada stării de urgență toate instituțiile statului sunt total funcționale, atât Guvernul, Parlamentul, cât și Consiliul Audiovizualului -unica autoritate legală de *****orda licențe și a aplica sancțiuni. în cazul unor necesități stringente de a amenda legislația cu privire la audiovizual fost tip suficient pentru asta, mai ales că ea și a fost modificată, inclusiv cu avizul Comisiei de la Veneția, inclusiv la aspectul interdicției propagării războiului. Pentru asemenea încălcări sunt sancțiuni foarte grave, inclusiv cu suspendarea licenței de emisie. Dar *****eastă procedură este expres prevăzută de Codul Serviciilor Media și este o procedură legală imperativă care trebuie respectată. Declară că CSE nu a avut nici un motiv legal de a eluda de la procedura legală de suspendare a licențelor care deja este expres prevăzută de lege, în conciliațiile în care regulatorul este total funcțional.

Argumentarea CSE este una ilegală, neîntemeiată și falsă. Susține că CSE nu a motivat nici într-un fel necesitatea impunerii unor măsuri atât de drastice precum suspendarea licențelor de emisie unor furnizori care au zeci și sute de angajați, care riscă să piardă munca și o sursă de existență.

Afirmă că problema privind starea de urgență a fost examinată de către Curtea Constituțională care a ridicat și punctat unele elemente importante relevante *****estui caz (HCC nr. 15/2021). Astfel înalta Curte a punctat următoarele: „Constituția nu prevede d*****ă starea de urgență, de asediu sau de război sporește atribuțiile unei puteri în stat și diminuează atribuțiile altei puteri. Curtea reține că atât în situațiile ordinare, cât și pe durata stării de urgență, de asediu sau de război, echilibrul puterilor trebuie să fie *****elași. Organizarea constituțională a Republicii Moldova, bazată pe principiul separării și colaborării ramurilor puterii în stat și delimitarea ex*****tă a competențelor autorităților publice antrenate în exercitarea puterii de stat, nu poate suferi modificări în urma declarării stării de urgență. Chiar și în *****este circumstanțe excepționale, Constituția nu permite nicio derogare de la *****eastă ordine și a fortiori nu permite concentrarea ramurilor puterii de stat într-o singură autoritate. *****eastă clauză a fost instituită de către constituantă pentru a preveni apariția dictaturii, având în vedere trecutul istoric al țării și faptul că cele mai multe abuzuri se comit pe fundalul situațiilor de urgență. În opinia Comisiei de la Veneția, experiența a arătat că cele mai grave încălcări ale drepturilor omului tind să se producă anume în contextul unei situații de urgență, or, statele pot fi predispuse, sub pretextul stării de urgență, să-și folosească puterea de derogare în alte scopuri sau într-o măsură mai mare decât este justificată de exigența situației (Opinia nr. 359/2005 cu privire la protecția drepturilor omului în situațiile de urgență, CDL-AD (2006)015, § 12; Opinia nr. 838/2016 cu privire la proiectul legii constituționale a Franței „Privind protecția Națiunii”, CDLAD (2016)006, §§51, 71).

Curtea reține că declararea stării de urgență reprezintă o prerogativă care aparține exclusiv Parlamentului articolul 66 lit. m) din Constituție. Totodată, *****eastă competență trebuie exercitată cu precauție, având în vedere imp*****tul care îl produce asupra drepturilor fundamentale ale persoanelor.

Susține că în primul rând, pentru a declara starea de urgență, Parlamentul trebuie să-și bazeze decizia pe date care impun adoptarea m or măsuri urgente de către autorități. În al doilea rând, decizia de a declara starea de urgență trebuie să fie o măsură ultima ratio, ca răspuns la un pericol cu car*****ter excepțional, care presupune că măsurile sau restricțiile obișnuite privind protecția siguranței, sănătății și a ordinii publice trebuie să fie insuficiente. Pericolul în discuție trebuie să fie efectiv sau iminent, iar efectele sale trebuie să implice întreaga națiune într-o măsură care îi periclitează existența (a se vedea, de asemenea, Opinia Comisiei de la Veneția cu privire la proiectul de lege constituțională privind „Protecția Națiunii” din Franța, adoptată la cea de-a 106-a sesiune plenară (Veneția, 11-12 martie 2016), CDL-AD (2016)006, § 27).

Totodată, Curtea reține că competența Parlamentului de a declara starea de urgență nu este una nelimitată. Pentru că *****eastă măsură implică limitări substanțiale ale drepturilor fundamentale, modifică ordinea socială și atribuie competențe suplimentare puterii executive, Curtea reține că Parlamentul trebuie să aducă motive convingătoare în hotărârea sa. Parlamentul trebuie să justifice în ce măsură competențele ordinare ale executivului sunt insuficiente pentru depășirea situației de criză, iar pe de altă parte, în ce măsură sporirea

competențelor puterii executive poate compensa deficiența în discuție. *****eastă obligație a Parlamentului rezultă din obligația constituțională generală a autorităților de a-și motiva propriile decizii, care poate fi dedusă din articolul 54 din Constituție și din standardele constituționalismului european, dictate de cultura justificării, în care fiecare exercițiu al puterii trebuie justificat. Mai mult, Curtea notează că, declarând starea de urgență și lărgind competențele executivului pentru combaterea pandemiei, Parlamentul nu a motivat în ce măsură competențele ordinare ale executivului sunt insuficiente pentru depășirea situației de criză și în ce măsură sporirea competențelor puterii executive poate compensa deficiența în discuție.

Totodată, Curtea reține că la instituirea stării de urgență, Parlamentul nu trebuie să ofere doar argumente care se referă la restrângerea drepturilor fundamentale, odată ce este declanșată o procedură constituțională care poate fi obstrucționată prin instituirea stării de urgență. Curtea subliniază că Legea fundamentală trebuie citită și respectată în ansamblul ei, iar eventuala Hotărâre a Parlamentului de instituire a stării de urgență trebuie să se refere și la procedurile constituționale declanșate și afectate în mod direct de *****eastă măsură, i.e. procedura dizolvării Parlamentului sau procedura revizuirii Constituției.

Principiile enumerate mai sus de către Curtea Constituțională sunt aplicabile și relevante speței descrise, dat fiind că nu doar Parlamentul urmează să aplice cu precauție instituția stării de urgență, dar în primul rând CSE este obligat să aplice *****ele competențe delegate cu precauție maximă și doar în strictă conformitate cu motivele care au generat starea de urgență, doar în cazuri excepționale când alte măsuri ordinare nu sunt posibile și nu în detrimentul respectării drepturilor fundamentale ale omului. Cu regret, prin adoptarea pct. 9 din dispoziție CSE pr*****tic și-a atribuit competența Parlamentului de legiferare, fiind abrogată procedura de suspendare a licențelor prevăzută în Codul Serviciilor Media. Mai mult ca atât CSE și-a atribuit competența exclusivă a Consiliului Audiovizualului de sancționare a furnizorilor media.

Declară că CSE a ignorat toate principiile prenotate, a impus restricții total nemotivate și disproporționate, fiind grav încălcate prevederile Constituției și Convenției europene. Pct. 9 din dispoziția nr. 54 restrânge unele drepturi și libertăți ale cetățenilor sau creează premise pentru fentarea drepturilor constituționale ale *****estora, ignorând și omițând aplicabilitatea în timp, în pofida testului de proporționalitate statuat expres în art.54 din Constituția Republicii Moldova. În opiniile expuse, Comisia de la Veneția subliniază importanța principiului proporționalității. *****eastă cerință trebuie să se aplice atât pentru deciziile privind restricțiile de circulație, cât și pentru implementarea lor și măsurilor aferente care pot afecta alte drepturi și libertăți, care pot consta în restricții suplimentare ce pot fi impuse populației în timpul restricțiilor de circulație, ca de exemplu închiderea școlilor sau a companiilor, restricții privind furnizarea de servicii publice sau interzicerea evenimentelor publice, sau *****tivitățile de securitate întreprinse de autorități în *****est context. Similar restricțiilor de circulație, toate *****este măsuri trebuie să fie proporționale cu amenințarea și cu iminența *****esteia, nu trebuie să aibă o durată mai mare decât amenințarea în sine și trebuie să se aplice doar în regiunile afectate de *****eastă. Importanța principiului proporționalității este confirmată de Constituție.

Afirmă că principiul statului de drept constă din mai multe aspecte care sunt de o importanță esențială și care trebuie asigurate integral. *****este elemente sunt reprezentate de principiul legalității, separarea puterilor, repartizarea puterilor, drepturile omului,

monopolul de putere al Statului, administrarea publică și independentă a justiției, protejarea dreptului la viața privată, dreptul de vot, libertatea de expresie la putere politică, supravegherea și participarea democratică în procesul decizional public, transparența guvernului, libertatea de exprimare, de asociere și de întrunire, drepturile minorităților și principiul majorității în procesul decizional politic. Potrivit prevederilor Constituționale, ingerința trebuie să fie proporțională scopului urmărit. Luând în considerație faptul că natura restrângerii este criteriul după care se apreciază proporționalitatea ingerinței, este importantă ideea că restrângerea trebuie să se facă în favoarea interesului general, adică să existe circumstanțe în care restrângerea nu ar afecta interesul general, ci i-ar aduce beneficii.

Menționează că CSE nu a motivat în ce măsură competențele ordinare ale executivului sau regulatorului audiovizual sunt insuficiente pentru depășirea riscurilor presupuse și menționate în contextul situației de criză și în ce măsură derogarea de la lege și preluarea competențelor unui organ autonom poate compensa deficiența în discuție. Nu a existat nici o motivare care să reflecte standardul proporționalității, în privința restricțiilor privind libertatea de expresie, dreptul la informare, dreptul la muncă și proprietate, drepturi violate prin pct. 9 din dispoziția contestată.

Suține că în opinia Comisiei de la Veneția (Opinia nr. 359/2005 cu privire la protecția drepturilor omului în situațiile de urgență; Opinia nr. 838/2016 cu privire la proiectul legii constituționale a Franței „Privind protecția Națiunii”, HCC nr. 10 din 13 aprilie 2020, § 46), care a menționat că starea de urgență nu implică suspendarea temporară a principiului preeminenței dreptului și nu îi autorizează pe cei care sunt la putere să suspende astfel încât legea să fie încălcată, pentru că sunt obligați să respecte principiile permanente și preeminența dreptului trebuie să prevaleze. Totodată, potrivit Opiniei CDL-PI(2020)003 a Comisiei de la Veneția, măsurile pentru situații de urgență și derogările de la drepturile și libertățile fundamentale trebuie să fie proporționale cu gravitatea pericolului. Cu alte cuvinte, derogările, restricțiile și suspendările sunt acceptabile doar în caz de război sau alte pericole publice ce amenință existența națiunii; în plus, măsurile trebuie să fie proporționale cu situația de urgență. Principiul proporționalității include, de asemenea, ceea ce CEDO a denumit „principiul provizoratului” care înseamnă că măsurile pentru situații de urgență nu pot avea o durată mai lungă decât situația de urgență propriu-zisă, iar limitările introduse trebuie aplicate doar în zonele geografice afectate de situația de urgență. Pe de altă parte, multe dintre măsurile întreprinse în baza reglementărilor de urgență nu implică derogări de la standardele privind drepturile omului. Este lucru valabil, în special, pentru măsurile luate în situații de urgență de nivel mai redus. Adesea, măsurile reglementează doar conduita persoanelor sau utilizarea proprietăților lor, sau executivul poate fi autorizat să ia măsuri care, în caz contrar, ar necesita legi legislative.

Declară că în cauza *Lawless*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a prezentat următoarea definiție a unui „pericol public excepțional care amenință existența unei națiuni” „o situație excepțională sau o situație de criză sau de urgență care afectează întreaga populație și care reprezintă o amenințare la adresa vieții organizate a comunității. Ulterior, Curtea a reținut în cauza *Brannigan și McBride* că „datorită conținutului direct și continuu cu necesitățile exigente curente, autoritățile naționale se află într-o poziție mai bună decât judecătorul internațional pentru a decide atât prezența situației de urgență, cât și natura și aplicabilitatea derogărilor necesare pentru evitarea ingerinței.”

Invocă că în mod corespunzător, în *****eastă speță, o marjă largă de apreciere trebuie lăsată la discreția autorităților naționale. Cu toate *****estea, părțile contr*****tante nu beneficiază de o discreție absolută. Curtea trebuie să decidă d*****ă, printre altele, Statele au depășit „măsura impus strict de exigențele crizei”. Astfel, marja de apreciere pentru autoritățile naționale f*****e subiectul supravegherii europene.”

Sușține că Curtea Europeană, dar și Curtea Constituțională s-au expus de nenumărate ori privind importanța art. 10 al CEDO, care este valabilă nu doar pentru „informații” sau „idei” primite favorabil sau considerate inofensive ori indiferente, ci și pentru cele care rănesc, șochează sau îngrijorează; *****estea sunt condițiile pluralismului, toleranței și a deschiderii, fără de care nu există „societate democratică” (Handyside împotriva Regatului lipit, Observer și Guardian împotriva Regatului Unit).

Pe lângă *****este considerații generale, Curtea a dezvoltat în jurisprudența sa obligații pozitive care revin statelor pentru a proteja exercitarea *****estui drept. *****este obligații pozitive includ, printre altele, obligația statelor de a crea, concomitent cu instituirea unui sistem eficient de protecție a autorilor sau a jurnaliștilor, un mediu favorabil participării la dezbateri publice a tuturor persoanelor în cauză, care să le permită să își exprime opiniile și ideile fără teamă, chiar d*****ă *****estea contravin celor apărute de autoritățile oficiale sau de o parte semnificativă a opiniei publice ori sunt chiar iritante sau șocante pentru *****estea din urmă (Dink împotriva Turdei; Khadija Ismayiiova împotriva Azerbaidjanului).

Invocă că licența de *****tivate în speța în cauză urmează a fi considerată ca „bun” în sensul art. 1 Protocolul 1 al CEDO și orice limitare sau restricție de a *****est bun este o limitare a dreptului de proprietate. Reglementarea proprietății și transformarea sa în drept de proprietate a adus cu sine și o serie de limitări, statul arogându-și poziția de exponent al interesului general al societății și edictând reguli precise pentru exercitarea sa. În *****elași timp, proprietatea a fost întărită prin garantarea dreptului de proprietate și posibilitatea apărării sale față de eventualele încălcări ale *****estuia de către terți, dar și prin extinderea câmpului său aplicativ asupra a noi domenii individuale.

Dreptul de proprietate conferă titularului său atributele posesiei, folosinței și dispoziției asupra unor bunuri. Conform normelor constituționale, lipsirea proprietarului, prin intermediul unei legi, de unul dintre atributele dreptului de proprietate certifică îngrădirea dreptului său deplin la proprietate (HCC 40/01). Prin dreptul de dispoziție asupra proprietății se înțelege posibilitatea general recunoscută și garantată a proprietarului de a întreprinde asupra bunurilor pe care le deține orice *****țiuni cu consecințe juridice, inclusiv *****țiuni de vânzare-cumpărare, donație, schimb etc (HCC 5/06). Curtea a *****centuat că un drept atribuit legal unei persoane nu poate fi stins pentru motive ilegale sau prin forța unor condiții impuse în mod arbitrar (HCC 5/06). Curtea Europeană a statuat cu valoare de principiu că noțiunea de „bun” din art. 1 la Convenția Europeană are o semnificație autonomă și nu se limitează numai la proprietatea asupra unor bunuri corporale, astfel încât pot fi considerate parte a dreptului de proprietate și alte drepturi și interese materializate prin *****tivate. De asemenea, în sensul convenției, noțiunea de „bunuri” cuprinde bunuri mobile, imobile, alte bunuri reale. Dar și „speranța legitimă” de a obține un avantaj patrimonial (HCC 11/16). Veniturile viitoare nu pot fi considerate „bunuri”, cu excepția cazului în care dreptul a fost deja câștigat și este sigur că va fi plătit. (Koivusaari vs Finlanda) Legiuitorul poate stabili norme cu privire la folosința bunurilor, cu condiția ca *****estea să corespundă unui interes

public și să fie proporțional scopului urmărit. Autoritățile naționale sunt în măsură să aprecieze unele situații și pot adopta măsuri prin care s-ar limita drepturile garantate, dar respectând întotdeauna principiile legalității, proporționalității și legitimității scopului urmărit. În acest sens, Curtea a considerat că invocarea crizei economice sau a dificultăților financiare pentru restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale este inadmisibilă (HCC 19/11). Curtea a notat că restrângerea unor drepturi trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și să nu aducă atingere existenței dreptului sau a libertății (HCC 19/11).

Prin pct. 9 al CSE a fost un abuz de drept veritabil, când un grup (CSE) a urmărit direct distrugerea mai multor drepturi fundamentale protejate de Convenție - cel puțin este vorba de dreptul la libera exprimare și dreptul de proprietate.

Prin adoptarea pct. 9 din dispoziția contestată, CSE a depășit un șir de principii și limitele stabilite de Codul administrativ. Unul din principiile generale ale activității autorității publice este principiul legalității, conform căruia autoritățile publice trebuie să acționeze în conformitate cu legea. (art. 21 Codul administrativ) Procedura administrativă trebuie să se realizeze conform scopului, (art. 28 al Codului administrativ).

Principiul proporționalității se referă la faptul că măsurile prin care se efectuează o ingerință în drepturile persoanei, ar trebui folosite cu atenție și numai atunci când este cu adevărat urgent. Prin urmare, puterea publică nu ar trebui să intervină în drepturi mai mult decât este necesar. Din acest motiv, principiul proporționalității este adesea denumit „interdicția excesului”. În substanță, principiul proporționalității este un „mijloc de cântărire”, atunci când autoritatea publică intervine prin activitatea administrativă în drepturile persoanei. Este de menționat că testul de proporționalitate se realizează pe verticală și cuprinde anumite elemente. Potrivit algoritmului de verificare a proporționalității, testul eșuează și actul administrativ individual este ilegal, dacă cel puțin lipsește un element. În așa fel, o măsură oficială întreprinsă de autoritățile publice și este proporțională, dacă: are un scop legitim; este potrivită; necesară; rezonabilă.

Prin urmare solicită SRL „*****”, împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale anularea punctului nr. 9 din dispoziția nr. 54 din 16.12.2022.

În cadrul acțiunii intentată de PP „*****” împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale, privind anularea punctului nr. 9 din dispoziția nr. 54 din 16.12.2022, a indicat că, prin activitatea administrativă a Comisiei pentru Situații Excepționale manifestată prin emiterea dispoziției nr 54 din 16.12.2022 în partea ce ține de suspendarea pe perioada stării de urgență a licenței de emisie pentru serviciul media audiovizual de televiziune NTV Moldova, a fost încălcat dreptul constituțional la libertatea de exprimare, dreptul constituțional la prezumția nevinovăției, dreptul constituțional fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. Totodată dat fiind faptul că licența constituie un bun în sensul articolului 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale în funcție de faptul dacă deținătorul licenței are o „speranță rezonabilă și legitimă în privința valabilității în timp a licenței și a posibilității de a continua să obțină beneficii din exercitarea unei activități în baza acestei licențe” Comisia a încălcat și dreptul la proprietatea privată a SRL „*****”. Consideră dispoziția CSE nr 54 din 16.12.2022 în partea ce ține de SRL ***** drept neîntemeiată și ilegală, din următoarele considerente. Dispoziția nr 54 din 16.12.2022 conține doar motivarea în drept iar motivarea în fapt lipsește ceea ce denotă că Comisia

pentru Situații Excepționale nu a argumentat necesitatea suspendării pe perioada stării de urgență a licenței de emisie. În drept Comisia pentru Situații Excepționale a invocat motivele de drept lista persoanelor fizice și juridice supuse sancțiunilor internaționale, prevăzută în Anexa nr. 1 la Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale nr. 45/2022, din 31.10.2022. Totodată afirmă că SRL “*****”, administratorul sau asociații ei nu se conțin în Lista persoanelor fizice și juridice cărora le-au fost impuse sancțiuni. Astfel motivul de sancționare a persoanelor din Lista nu este unul pertinent și suficient, pentru motivarea deciziei contestate, dat fiind faptul că SRL ***** nu este prezentă în lista, și nici nu ține de persoanele juridice afiliate celor prezente în listă. Declară că al doilea motiv de drept pentru suspendarea licenței de emisie este “multiplele constatări din rapoartele de monitorizare ale Consiliului Audiovizualului privind încălcările Codului serviciilor media audiovizuale implicit aplicarea sancțiunilor pentru lipsa unei informării corecte în reflectarea evenimentelor naționale”. Nu sunt enumerate cazurile concrete de încălcare a Codului, comise de către SRL ”*****”, însă trebuie de reținut două argumente contra *****estei motivări.

Astfel afirmă că, nu este posibilă suspendarea licenței fără epuizarea tuturor sancțiunilor prevăzute la alin. (4)-(8¹), în caz contrar sunt încălcate drepturile constituționale a persoanei sancționate de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle, în privința lui SRL ”*****” nu au fost epuizate toate sancțiunile prevăzute de Codul, și ținând cont de *****eastă decizia Comisiei care este emisă după 2 luni din momentul aplicării ultimei sancțiuni (!) este una absolut arbitrară și neprevizibilă. Mai mult ca atât SRL ”*****” fiind odată sancționat conform Codului pentru abaterile comise nu poate fi sancționat a doua oară, cu o sancțiune mai gravă, pentru *****eleași motive.

Afirmă că în al doilea rând majoritatea absolută a sancțiunilor care au fost aplicate SRL ”*****” au fost contestate de către SRL ”*****” în conformitate cu art. 85 (15) al Codului și la moment se examinează în instanțele de judecată. Totodată dispoziția CSE nr 54 din 16 decembrie 2022 îl lipsește pe reclamant de dreptul la procedure juridice eficiente și restabilirea eficiență în drepturi, or, pronunțarea unei decizii judecătorești favorabile reclamantului nu are niciun sens în condițiile suspendării licenței de emisie, pe un termen nedeterminat. Mai mult ca atât printre atribuțiile Comisiei în domeniul mijlo*****elor de informare în masă nu se regăsește suspendarea licențelor de emisie, împuternicirile Comisiei sunt prevăzute în Lege nr 212 din 24.06.2004 privind regimul stării de urgență și în Hotărîrea Guvernului nr 1340 din 04.12.2001 “cu privire la Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova”.

Indică că în privința mijlo*****elor de informare în masă, pe durata stării de urgență Comisia “coordonează *****tăvitatea mijlo*****elor de informare în masă privind informarea populației despre cauzele și proporțiile situației excepționale, despre măsurile întreprinse de Guvern pentru prevenirea pericolului, lichidarea urmărilor *****estei situații și protecția populației, precum și privind familiarizarea populației cu regulile de comportare în timpul situației excepționale”. *****este atribuțiile nu au fost completate sau modificate, onaintea emiterii Dispoziției CSE nr 54 din 16 decembrie 2022.

Conform prevederilor art. 6 al Legii nr 212/2004 în conformitate cu angajamentele internaționale ale Republicii Moldova care rezultă din P*****tul internațional cu privire la drepturile civile și politice și din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în cazul declarării stării de urgență, de asediu sau de război,

Parlamentul sau Președintele Republicii Moldova informează, în termen de 3 zile, Secretarul General al ONU și Secretarul General al Consiliului Europei asupra restrîngerii drepturilor și libertăților cetățenilor, restrîngere ce constituie o abatere de la angajamentele care decurg din documentele menționate, precum și asupra volumului și cauzelor *****estei abateri. Respectiv, nu a fost prezentată informație că, pînă la emiterea Dispoziției nr 54 din 16 decembrie 2022, Parlamentul Republicii Moldova a informat Secretarul General al ONU, asupra unor asemenea de restrongeri drepturilor și libertăților fundamentale.

Afirmă că potrivit pct. 5.2.4 al Dispoziției CSE nr 5 din 02.03.2022 Prin excepție de lapct. 5.2.1, dispozițiile normative și individuale ale organelor competente în domeniul planificării, organizării și coordonării *****tivityității de aplicare a măsurilor impuse de starea de urgență declarată se contestă direct la Curtea de Apel în circumscripția căruia se află organul al cărui *****t se contestă, în termen de 72 de ore de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova sau din momentul afișării pe pagina web oficială a Guvernului.

Prin urmare solicită PP „*****” împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale, privind anularea punctului nr. 9 din dispoziția nr. 54 din 16.12.2022.

Astfel instanța reține din materialele cauzei că prin încheierea Curții de Apel Chișinău, din 30 decembrie 2022 s-a transmis cauza de contencios administrativ la *****țiunea intentată de către SRL „*****”, PP „*****”, SRL „*****” , SRL „*****” împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale, privind anularea pct. 9 din dispoziția nr. 54 din 16 decembrie 2022, prin care pe perioada stării de urgență s-a suspendat licența de emisie pentru anumite servicii media audiovizuale de televiziune, spre examinarea la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani instanță de contencios administrativ (f.d. 12-15).

Prin încheierea din 09 ianuarie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost declarat conflict negativ de competență la judecarea cauzei în procedura contenciosului administrativ la *****țiunea depusă de SRL „*****”, PP „*****”, SRL „*****” , SRL „*****” împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale, privind anularea pct. 9 din dispoziția nr. 54 din 16 decembrie 2022, prin care pe perioada stării de urgență s-a suspendat licența de emisie pentru anumite servicii media audiovizuale de televiziune, cu car*****ter normativ. S-a suspendat procedura în cauza de contencios administrativ și s-a transmis dosarul Curții Supreme de Justiție, pentru soluționarea conflictului negativ de competență (f.d. 112-113).

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 29.03.2023 s-a constatat competența Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, la judecarea cauzei de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „*****” împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova privind anularea parțială a Dispoziției Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 54 din 16 decembrie 2022, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „*****” împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova privind anularea parțială a Dispoziției Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 54 din 16 decembrie 2022, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „*****” împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova privind anularea parțială a Dispoziției Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 54 din 16 decembrie 2022, și la cererea de chemare în judecată depusă de Publicația Periodică „*****” Societate cu Răspundere

Limitată împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova privind anularea parțială a Dispoziției Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 54 din 16 decembrie 2022. Cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „*****” împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova privind anularea parțială a Dispoziției Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 54 din 16 decembrie 2022, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „*****” împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova privind anularea parțială a Dispoziției Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 54 din 16 decembrie 2022, și la cererea de chemare în judecată depusă de Publicația Periodică „*****” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova privind anularea parțială a Dispoziției Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 54 din 16 decembrie 2022, se remite Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, pentru examinare în fond.

Totodată, la 19 aprilie 2023, SRL „*****” a intentat *****țiune împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale, cu privire la obligarea emiterii *****tului administrativ privind retragerea în tot a pct. 9 din Dispoziția nr. 54 din 16.12.2022 (dosar nr. 3-1001/2023, judecător Tatiana Avasiloaie).

Astfel prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 13.09.2023, s-a dispus conexarea cauzelor de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „*****” împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale cu privire la obligarea emiterii *****tului administrativ privind retragerea în tot a pct. 9 din Dispoziția nr. 54 din 16.12.2022 (dosar nr. 3-1001/2023), *cu cauza de contencios administrativ* la cererea de chemare în judecată depusă SRL „*****”, SRL „*****”, SRL „*****”, PP „*****” împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale, privind anularea pct. 9 din dispoziția nr. 54 din 16.12.2022 (dosar nr. 3-23/2023), sub număr unic 3-23/2023.

În rezultat, în motivarea *****țiunii intentată de SRL „*****” împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale cu privire la obligarea emiterii *****tului administrativ privind retragerea în tot a pct. 9 din Dispoziția nr. 54 din 16.12.2022, s-a indicat că în fapt, la 16.12.2022 Comisia pentru Situații Excepționale (în continuare CSE) a emis dispoziția nr. 54, adoptată în tem eiul art. 22 din Legea nr. 212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război, în temeiul hotărârii Parlam entului nr. 41/2022 privind declararea stării de urgență și hotărârile Parlamentului de prelungire a stării de urgență. Potrivit pct. 9 din Dispoziție s-a dispus: „9. Prin derogare de la art. 84 alin. (10) din Codul Serviciilor Media Audiovizuale al Republicii Moldova nr. 174/2018 și Capitolul XXII³ din Codul de procedură civilă nr. 225/2003, în scopul protejării spațiului informațional național și prevenirii riscului de dezinformare prin răspândirea informațiilor false sau a tentativelor de manipulare a opiniei publice, având la bază lista persoanelor fizice și juridice supuse sancțiunilor internaționale, prevăzută în Anexa nr. 1 la Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale nr. 45/2022, și informațiile disponibile privind controlul exercitat de *****estea asupra unor furnizori de servicii media, precum și multiplele constatări din rapoartele de monitorizare ale Consiliului Audiovizualului privind încălcările Codului Serviciilor Media Audiovizuale al

Republicii Moldova, implicit aplicarea sancțiunilor pentru lipsa unei informării corecte în reflectarea evenimentelor naționale, dar și a războiului din Ucraina, pe perioada stării de urgență se suspendă licența de emisie pentru următoarele servicii media audiovizuale de televiziune: 1. Primul în Moldova „*****” AMMI***** din SRL ***** 2. ***** „*****” SRL ***** din ***** 3. *****cent TV „*****” SRL ***** din ***** 4. NTV Moldova PP „*****” SRL AMMI***** din ***** 5. ***** „*****” SRL AMMI***** din ***** 6. Orhei TV „*****” SRL ***** din *****. IS „*****” și distribuitorii de servicii media audiovizuale vor sista difuzarea și, respectiv, distribuirea serviciilor media audiovizuale incluse în prezenta dispoziție”.

Declară că dispoziția nr. 54 din 16.12.2022 în partea pct. 9 prin care s-a suspendat licența de emisie a mai multor posturi TV, în speță a posturilor care aparțin SRL „*****” este contrară prevederilor art. 10, art. 1 Protocolul nr. 1 al CEDO, art. 32, 34, 43, 46 și 54 din Constituția Republicii Moldova, Legea privind regimul stării de urgență, de asediu și de război, Codul serviciilor media audiovizuale, Comisia Situații E xcepționale a emis *****tul contestat cu depășirea competenței atribuită prin lege.

Indică că la data de 24.02.2022 Parlamentul a adoptat hotărârea nr. 41 privind declararea stării de urgență. Motivul stării de urgență a fost declarat conflictul militar din țara vecină, pericolul securității regionale. Parlamentul a *****ordat competențe CSE reieșind din prevederile Legii nr. 212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război. *****este competențe au fost *****ordate în vederea soluționării problemelor stringente care reies exclusiv din situația care a generat instituirea stării de urgență.

Prin hotărârea nr. 330 din 01.12.2022 Parlamentul, la solicitarea CSE și Guvernului a fost prelungită starea de urgență. Invocă că potrivit notei informative și declarațiilor Prim-ministrului în plenul Parlamentului necesitatea prelungirii stării de urgență a fost dictată de ostilitățile militare din Ucraina, suprapunerea cu criza energetică, potențiala criză a refugiaților, fapte ce pot afecta securitatea națională.

Menționează că contrar constatărilor expuse în pct. 9 al dispoziției nr. 54 din 16.12.2022, SRL „*****” nu este menționată în anexa nr. 1 a dispoziției nr. 45 din 31.10.2022, prin urmare *****tul administrativ este unul neîntemeiat. La fel susține că, contrar celor menționate în pct. 9 al dispoziției nr. 54 din 16.12.2022, petiționarul nu a fost sancționat de către Consiliul Audiovizualului pentru dezinformare, manipulare sau propaganda de război. Pentru a emite *****tul administrativ menționat, CSE a recurs la derogare de la Codul Serviciilor Media Audiovizuale, Codul administrativ și Cod de procedură civilă, astfel au fost încălcate mai multe principii constituționale, al legalității, egalității în fața legii, dreptul la liberă exprimare, proporționalitatea restrângerii unor drepturi.

Afirmă că adoptând dispoziția contestată, CSE a depășit competența, atribuindu-și ilegal competența Parlamentului de legiferare. Susține că nici Legea nr. 212/2004 dar nici hotărârea Parlamentului nr. 41/2022 nu *****ordat dreptul CSE de legiferare, de substituie a Parlamentului, de substituie a regulatorului principal Consiliului Audiovizualului, autorități funcționale în totalitate. În perioada stării de urgență toate instituțiile statului sunt funcționale, atât Guvernul, Parlamentul, cât și Consiliul Audiovizualului-unica autoritate legală de a *****orda licențe și a aplica sancțiuni. Menționează că CSE nu a avut nici un motiv legal de a eluda de la procedura legală de suspendare a licențelor care deja este expres prevăzută de lege, în conciliațiile în care regulatorul este total funcțional. Problema privind

starea de urgență a fost examinată de către Curtea Constituțională care a ridicat și punctat unele elemente importante relevante *****estui caz (HCC nr. 15/2021). Astfel înalta Curte a punctat următoarele: ”Constituția nu prevede d*****ă starea de urgență, de asediu sau de război sporește atribuțiile unei puteri în stat și diminuează atribuțiile altei puteri. Curtea reține că atât în situațiile ordinare, cât și pe durata stării de urgență, de asediu sau de război, echilibrul puterilor trebuie să fie *****elași. Organizarea constituțională a Republicii Moldova, bazată pe principiul separării și colaborării ramurilor puterii în stat și delimitarea ex*****tă a competențelor autorităților publice antrenate în exercitarea puterii de stat, nu poate suferi modificări în urma declarării stării de urgență. Chiar și în *****este circumstanțe excepționale, Constituția nu permite nicio derogare de la *****eastă ordine și a fortiori nu permite concentrarea ramurilor puterii de stat într-o singură autoritate. În opinia Comisiei de la Veneția, experiența a arătat că cele mai grave încălcări ale drepturilor omului tind să se producă anume în contextul unei situații de urgență, or, statele pot fi predispuse, sub pretextul stării de urgență, să-și folosească puterea de derogare în alte scopuri sau într-o măsură mai mare decât este justificată de exigența situației (Opinia nr. 359/2005 cu privire la protecția drepturilor omului în situațiile de urgență, CDL-AD(2006)015, § 12; Opinia nr. 838/2016 cu privire la proiectul legii constituționale a Franței „Privind protecția Națiunii”, CDL-AD(2016)006, §§51, 71).”

Prin adoptarea pct. 9 din dispoziție, CSE și-a atribuit competența Parlamentului de legiferare, fiind abrogată p ro cedura de suspendare a licențelor prevăzută în Codul Serviciilor Media. Mai mult ca atât CSE și-a atribuit competența exclusivă a Consiliului Audiovizualului de sancționare a furnizorilor media. CSE nu a otivat în ce măsură competențele ordinare ale executivului sau regulatorului audiovizual sunt insuficiente pentru depășirea riscurilor presupuse și menționate în contextul situației de criză și în ce măsură derogarea de la lege și preluarea competențelor unui organ autonom poate compensa deficiența în discuție. Nu a existat nicio motivare care să reflecte standardul proporționalității, în privința restricțiilor privind libertatea de expresie, dreptul la informare, dreptul la muncă și proprietate, drepturi violate prin pct. 9 din dispoziția contestată. Prin suspendarea abuzivă a licențelor de emisie pentru posturilor Orhei TV și TV 6, zeci de angajați riscă să rămână fără un loc de muncă și sursă de existență, fiindu-le afectat dreptul la muncă, protecție împotriva șomajului și fără alte drepturi sociale.

Declară că adoptarea *****tului adm inistrativ individual pct. 9 dispoziția nr. 54 din 16.12.2022 a avut loc cu încălcarea m ai m u lto r principii ale Codului Administrativ, unul din principiile generale ale *****tivityții autorității publice este principiul legalității, conform căruia autoritățile publice trebuie să *****ționeze în conformitate cu legea (art. 21 Codul administrativ). Procedura administrativă trebuie să se realizeze conform scopului și autoritățile publice trebuie să *****ționeze în conformitate cu legea și alte *****te normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care *****estea au fost reglementate. Autoritățile publice nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

În speță, verificând circumstanțele de fapt și de drept constată că reclamantului prin refuzul autorității publice de a revoca Decizia nr. 54 din 16.12.2022 pct. 9 în partea suspendării licenței de emisie a posturilor tv deținute de către SRL ”*****” se încalcă dreptul reclamantului la liberă exprimare, dreptul la proprietate și dreptul la muncă a zecilor de angajați care au rămas fără muncă și salariu.

Prin urmare solicită SRL „*****” împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale, obligarea retragerii punctului nr. 9 din dispoziția nr. 54 din 16.12.2022 în partea ce se referă la suspendarea licenței furnizorului de servicii media audiovizuale în privința SRL „*****”.

Instanța de judecată a întreprins măsuri legale de citare a părților.

În ședința de judecată avocatul ***** în interesele SRL „*****”, reiterând circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, a solicitat admiterea integrală a *****țiunii.

În ședința de judecată avocatul ***** în interesele SRL „*****”, reiterând circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, a solicitat admiterea integrală a *****țiunii.

În ședința de judecată, reprezentantul nu s-a prezentat fiind citat legal, nu a depus referință.

Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.

Analizând substanța și natura *****tului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat *****tivatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătorei Chișinău (sediul Râșcani) în examinarea *****țiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea *****țiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a *****țiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

Admisibilitatea *****țiunii de contencios administrativ.

Verificând *****țiunile întreprinse de reclamanți în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că *****eștia au respectat rigorile de admisibilitate a prezentei *****țiuni.

Primo, punctul nr. 9 din dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale nr. 54 din 16.12.2022, reprezintă *****t administrativ individual defavorabil în *****cepciunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare sunt susceptibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Secundo, cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, *****esta a fost respectată de către reclamant.

Tertio, în *****țiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, partea reclamantă a revendicat încălcarea, prin *****tivatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Quatro, totodată, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între *****eleași părți, cu *****elași obiect și pe *****eleași temeiuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la *****țiune sau și-a retras *****țiunea într-un litigiu între *****eleași părți, cu *****elași obiect și pe *****eleași temeiuri de drept sau că între părți s-a încheiat o tranz*****ție de împ*****are; la *****eeăș sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o *****țiune între *****eleași părți, cu *****elași obiect și pe *****eleași temeiuri de drept. La fel, *****țiunea de contencios administrativ corespunde

cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoanăle împuternicite.

În *****est sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecătii.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind explicațiile părților, analizând cumulumul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, *****țiunea urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În conformitate cu **art. 2 alin. (2) din Codul administrativ**, anumite aspecte ce țin de *****tivatea administrativă privind domenii specifice de *****tivate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai d*****ă *****eastă reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu **art. 3 din Codul administrativ**, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a *****tivateții administrative și a controlului judecătoresc asupra *****esteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

În corespundere cu **art. 6 din Codul administrativ**, procedura administrativă este *****tivatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui *****t administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contr*****t administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui *****t administrativ individual, încheierea unui contr*****t administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părți ale procedurii administrative.

În conformitate cu **art. 10 alin. (1) din Codul administrativ**, *****tul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit **art. 11 din Codul administrativ**, *****tele administrative individuale pot fi:

a) *****te defavorabile – *****tele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, *****ordarea avantajului solicitat;

b) *****te favorabile – *****tele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui *****t administrativ individual este doar persoana către care *****tul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sunt afectate de *****tul administrativ individual, nu sunt destinatarii *****estuia.

Un *****t administrativ de *****ordare periodică a prestațiilor materiale sau bănești este un *****t administrativ individual prin care o astfel de prestație se *****ordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În *****ord cu **art. 16 din Codul administrativ**, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea *****esteia de a opta între mai multe soluții posibile

corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercițarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Conform **art. 21 din Codul administrativ**, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercițarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu **art. 22 din Codul administrativ**, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Actele stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităților publice sau instanțelor de judecată competente, faptele general notorii și faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform **art. 30 din Codul administrativ**, autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. Autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, este lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În conformitate cu **art. 165 din Codul administrativ**, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiției. Dacă autoritatea publică nu soluționează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informația cu privire la exercițarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiției.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată și fără obligația de a respecta un termen.

Conform **art. 206 din Codul administrativ**, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

- a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare);
- b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare);
- c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare);
- d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau
- e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată decât de reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin.(1), cu excepția

situației când se urmărește constatarea nulității unui *****t administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu **art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ**, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui *****t administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul d*****ă autoritatea publică:

- a) și-a exercitat dreptul discreționar;
- b) a luat în considerare toate faptele relevante;
- c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;
- d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului *****ordat prin lege.

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

Prin urmare, instanța audiind explicațiile părților, analizând materialele cauzei, reține că conform punctului 9 din dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale nr. 54 din 16.12.2022, prin derogare de la art. 84 alin. (10) din Codul Serviciilor Media Audiovizuale al Republicii Moldova nr. 174/2018 și Capitolul XXII³ din Codul de procedură civilă nr. 225/2003, în scopul protejării spațiului informațional național și prevenirii riscului de dezinformare prin răspândirea informațiilor false sau a tentativelor de manipulare a opiniei publice, având la bază lista persoanelor fizice și juridice supuse sancțiunilor internaționale, prevăzută în Anexa nr. 1 la Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale nr. 45/2022, și informațiile disponibile privind controlul exercitat de *****estea asupra unor furnizori de servicii media, precum și multiplele constatări din rapoartele de monitorizare ale Consiliului Audiovizualului privind încălcările Codului Serviciilor Media Audiovizuale al Republicii Moldova, implicit aplicarea sancțiunilor pentru lipsa unei informării corecte în reflectarea evenimentelor naționale, dar și a războiului din Ucraina, pe perioada stării de urgență se suspendă licența de emisie pentru următoarele servicii media audiovizuale de televiziune: Primul în Moldova „***** TV” ***** ***** din SRL ***** 2. ***** „*****” SRL ***** ***** din ***** 3. *****cent TV „*****” SRL ***** ***** din ***** 4. ***** PP „*****” SRL ***** ***** din ***** 5. ***** „*****” SRL ***** ***** din ***** 6. Orhei TV „*****” SRL ***** ***** din *****. ÎS „*****” și distribuitorii de servicii media audiovizuale vor sista difuzarea și, respectiv, distribuirea serviciilor media audiovizuale incluse în prezenta dispoziție.”

În conformitate cu prevederile **art. 22 al Legii privind regimul stării de urgență, de asediu și de război nr. 212-XV din 24.06.2004**

Articolul 22. Atribuțiile Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova pe durata stării de urgență

(1) Pe durata stării de urgență, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova are următoarele atribuții::

a) emite dispoziții privind aplicarea măsurilor de protecție a populației și bunurilor, de localizare și lichidare a consecințelor situațiilor excepționale, de apărare a statului de drept și de menținere sau restabilire a stării de legalitate;

b) controlează *****tăvitatea comisiilor pentru situații excepționale ale autorităților administrației publice locale și analizează modul de desfășurare a operațiunilor de salvare și de intervenție, adoptă măsuri pentru asigurarea oportună a *****estor comisii cu forțele și mijlo*****ele necesare;

c) exercită dreptul exclusiv de a interzice desfășurarea adunărilor, manifestațiilor publice și a altor ***șțiuni de masă;

d) coordonează ***știvatea mijlo***șelor de informare în masă privind informarea populației despre cauzele și proporțiile situației excepționale, despre măsurile întreprinse de Guvern pentru prevenirea pericolului, lichidarea urmărilor ***șestei situații și protecția populației, precum și privind familiarizarea populației cu regulile de comportare în timpul situației excepționale;

e) dispune, în caz de necesitate, sistarea temporară a livrării gazelor, energiei electrice și apei potabile;

f) limitează sau interzice comercializarea băuturilor alcoolice;

g) stabilește procedura de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici și ai instituțiilor publice, cazurile când este permisă demisia lucrătorilor;

h) stabilește regimul special de folosire a spațiului aerian;

i) exercită alte atribuții necesare.

(2) Dispozițiile Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova se publică pe pagina web oficială a Guvernului și sînt executorii pentru conducătorii autorităților administrației publice centrale și locale, ai agenților economici, ai instituțiilor publice, precum și pentru cetățeni.

(3) Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova va asigura ***ștualizarea și evidența permanentă a dispozițiilor emise.

Conform **art. 2 din Hotărîrea Parlamentului Republicii Moldova privind declararea stării de urgență nr. 41 din 24.02.2022**

Art.2. – Pe perioada stării de urgență, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova va emite dispoziții în vederea punerii în executare a următoarelor măsuri:

1) instituirea unui regim special de intrare și ieșire din țară;

2) stabilirea regimului special de folosire a spațiului aerian;

3) instituirea unui regim special de circulație pe teritoriul țării, inclusiv în ceea ce privește circulația și controlul mărfurilor;

4) expulzarea de pe teritoriul țării a persoanelor a căror prezență poate afecta asigurarea ordinii publice și a securității statului;

5) ev***șuarea provizorie a cetățenilor din zonele ce prezintă pericol pentru viață și asigurarea obligatorie a ***șestora cu locuri de cazare permanentă sau provizorie;

6) alocarea mijlo***șelor financiare pentru punerea în aplicare a dispozițiilor Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, în caz de necesitate;

7) stabilirea unui regim special de lucru pentru agenți economici și instituții publice, soluționarea altor chestiuni privind ***știvatea ***șestora, necesare desfășurării lucrărilor de salvare-deblocare și a altor lucrări de neamînat;

8) interzicerea desfășurării adunărilor, manifestațiilor publice și a altor ***șțiuni de masă;

9) interzicerea creării și ***știvateții formațiunilor paramilitare ale persoanelor aflate pe teritoriul statului;

10) dispunerea, la necesitate, a raționalizării consumului de alimente și de alte produse de strictă necesitate;

11) dispunerea, în caz de necesitate, a sistării temporare a livrării gazelor, energiei electrice și apei potabile;

12) adoptarea deciziilor necesare în scopul întreprinderii unor ***tăni rapide de asigurare cu gaze naturale, cu energie electrică și cu alte surse energetice, inclusiv prin derogare de la prevederile normative;

13) coordonarea ***tății mijlo***elor de informare în masă privind:

a) informarea populației despre cauzele și proporțiile situației excepționale, despre măsurile întreprinse pentru prevenirea pericolului, lichidarea urmărilor ***estei situații și protecția populației;

b) familiarizarea populației cu regulile de comportare în timpul situației excepționale;

c) introducerea unor reguli speciale de utilizare a mijlo***elor de telecomunicații, combaterea dezinformării, a știrilor false și a discursului de ură;

14) interzicerea demisiei lucrătorilor, cu excepția cazurilor prevăzute de ***tele normative, pentru ***astă perioadă;

15) modificarea procedurii de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici și ai instituțiilor publice;

16) implicarea cetățenilor pentru prestări de servicii în interes public în condițiile legii;

17) efectuarea, în modul stabilit de lege, a rechizițiilor de bunuri în scopul prevenirii și lichidării consecințelor situațiilor care au impus declararea stării de urgență;

18) efectuarea ***tăunilor necesare pentru protecția infrastructurii critice, precum și pentru asigurarea securității cibernetice;

19) efectuarea altor ***tăuni necesare în vederea prevenirii, diminuării și lichidării consecințelor situațiilor care au impus declararea stării de urgență;

20) întreprinderea măsurilor necesare pentru gestionarea fluxurilor migraționale;

21) ***cesarea și gestionarea asistenței internaționale pentru durata stării de urgență.

Conform *pct. 6-10 din Regulamentul Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova cu privire la Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 1340 din 04.12.2001,*

6. Comisia exercită conducerea generală a ***tății de prevenire și re***ționare în situații excepționale în scopul evitării sau reducerii pericolului declanșării ***estora.

Atribuțiile Comisiei sînt:

realizarea programelor de lungă durată și a măsurilor de prevenire a situațiilor excepționale și lichidarea consecințelor ***estora, sporirea gradului de protecție a populației și teritoriului, siguranței funcționării stabile a economiei și obiectelor potențial periculoase;

crearea sistemului de stat de prevenire și lichidare a consecințelor situațiilor excepționale, menținerea în stare de pregătire a forțelor și mijlo***elor ***estuia;

analiza cauzelor și consecințelor situațiilor excepționale, a efic***ității măsurilor de protecție aplicate, generalizarea și popularizarea experienței de lichidare a consecințelor;

exercitarea funcțiilor Comisiei de supraveghere a situațiilor excepționale pe piața energiei electrice și a gazelor naturale, stabilite în conformitate cu Legea nr.107/2016 cu privire la energia electrică și în Legea nr.108/2016 cu privire la gazele naturale.

7. În caz de pericol și declanșare a situațiilor excepționale, Comisia:

coordonează ***tăvitatea sistemului de stat de prevenire sau lichidare a situațiilor excepționale;

analizează datele recepționate privind situația creată, studiază caracterul, cauzele declanșării și proporțiile situației excepționale, adoptă decizii cu privire la aplicarea unor măsuri urgente, precum și unor măsuri ulterioare de protecție a populației, teritoriului și patrimoniului, localizarea și lichidarea consecințelor situațiilor excepționale. Organele administrației publice centrale și locale informează Comisia despre situația creată prin intermediul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne;

controlează și analizează modul de desfășurare a lucrărilor de salvare și de intervenție urgentă, adoptă măsuri pentru asigurarea lor oportună cu forțele și mijloacele necesare;

în caz de necesitate, decide evacuarea populației din zonele afectate;

audiază rapoartele factorilor de decizie privind desfășurarea lucrărilor de salvare-deblocare și coordonare a ajutorului necesar sinistratilor;

asigură informarea populației, prin intermediul mass-media, despre cauzele și proporțiile situațiilor excepționale, măsurile întreprinse de Guvern pentru prevenirea și lichidarea consecințelor acestora, protecția populației și teritoriului, familiarizarea populației cu regulile de comportament în situații excepționale;

aduce la cunoștința conducătorilor țărilor limitrofe despre declanșarea situației excepționale de categoria transfrontalieră pe teritoriul Republicii Moldova, caracterul pericolului existent pentru mediul ambiant și populația acestor țări și măsurile întreprinse de către Guvernul Republicii Moldova pentru lichidarea acestuia, iar în cazul declanșării situației excepționale de categoria transfrontalieră de mari proporții lansează apelul internațional de coordonare a ajutorului cu forțe de salvare, resurse materiale și financiare, în caz de necesitate coordonează cu țările menționate acțiunile de lichidare a consecințelor situației excepționale create.

8. În baza decretului Președintelui Republicii Moldova sau Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova cu privire la instituirea stării de urgență pe teritoriul republicii Comisia aduce în stare de alertă sistemul de stat de prevenire și lichidare a situațiilor excepționale sau unele verigi concrete ale acestui sistem conform necesităților.

Pe durata stării de urgență, Comisia, suplimentar la atribuțiile prevăzute în prezentul Regulament, are următoarele obligații:

a) emite dispoziții privind aplicarea măsurilor de protecție a populației și bunurilor, de localizare și lichidare a consecințelor situațiilor excepționale, de apărare a statului de drept și de menținere sau restabilire a stării de legalitate;

b) controlează activitatea comisiilor pentru situații excepționale ale autorităților administrației publice locale și analizează modul de desfășurare a operațiunilor de salvare și de intervenție, adoptă măsuri pentru asigurarea oportună a acestor comisii cu forțele și mijloacele necesare;

c) exercită dreptul exclusiv de a interzice desfășurarea adunărilor, manifestațiilor publice și a altor acțiuni de masă;

d) coordonează activitatea mijloacelor de informare în masă privind informarea populației despre cauzele și proporțiile situației excepționale, despre măsurile întreprinse de

Guvern pentru prevenirea pericolului, lichidarea urmărilor *****estei situații și protecția populației, precum și privind familiarizarea populației cu regulile de comportament în timpul situației excepționale;

e) dispune, în caz de necesitate, sistarea temporară a livrării gazelor, energiei electrice și a apei potabile;

f) limitează sau interzice comercializarea băuturilor alcoolice;

g) stabilește procedura de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici și ai instituțiilor publice, în cazurile când este permisă demisia lucrătorilor;

h) stabilește regimul special de folosire a spațiului aerian;

i) exercită alte obligații stabilite de lege.

Dispozițiile Comisiei adoptate în perioada stării de urgență se publică pe pagina web oficială a Guvernului.

Comisia asigură *****tualizarea și evidența permanentă a dispozițiilor emise.

9. Comisia pentru Situații Excepționale are dreptul:

să adopte, în limitele competenței sale, decizii și să le emită sub formă de dispoziții. Dispozițiile Comisiei sunt executorii pentru conducătorii autorităților administrației publice centrale și locale, ai agenților economici, ai instituțiilor publice, precum și pentru cetățeni;

să adopte decizii privind utilizarea mijlo*****elor financiare și materiale pentru lichidarea consecințelor situațiilor excepționale și *****ordarea ajutorului sinistraților;

să controleze lucrul comisiilor pentru situații excepționale ale organelor administrației publice centrale și locale și să examineze în ședințele sale rapoartele conducătorilor *****estor comisii;

să efectueze controale și expertize, cu antrenarea instituțiilor și specialiștilor în materie, în vederea prevenirii situațiilor excepționale, depistării cauzelor și consecințelor *****estora, sporirii siguranței protecției populației, mediului ambiant și stabilității funcționării economiei naționale;

în situații excepționale să antreneze forțele și mijlo*****ele necesare, indiferent de apartenența lor, precum și populația republicii aptă pentru muncă la desfășurarea lucrărilor de salvare, deblocare și altor lucrări de urgență;

să prezinte Guvernului propuneri cu privire la perfecționarea forțelor și modernizarea mijlo*****elor protecției civile a Republicii Moldova.

10. Comisia *****tionează în baza planului anual. Ședințele de lucru ale Comisiei se convo*****ă ori de câte ori este necesar, dar cel puțin o dată în semestru. Ședințele Comisiei sunt deliberative d*****ă la ele participă majoritatea membrilor săi.

Deciziile Comisiei se adoptă cu votul majorității membrilor săi. Chestiunile examinate la ședințele Comisiei și deciziile adoptate, altele decât cele menționate la pct.8, se consemnează în procese-verbale, semnate de președintele Comisiei.

La ședințele Comisiei, pe lângă membrii Comisiei, la decizia președintelui *****estea, pot fi invitați, de asemenea, reprezentanți ai altor autorități publice/instituții/întreprinderi, precum și experți, specialiști în diferite domenii, reieșind din specificul situației create sau problemelor abordate.

Membrii Comisiei prezintă Inspectoratului General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne, trimestrial și la numirea în funcție a persoanelor noi, informații actualizate privind datele de contact (telefoane de serviciu, de la domiciliu, mobile, fax, adrese electronice etc.), precum și informațiile de contact ale persoanelor care pot participa la ședințele Comisiei, în caz de absență a membrilor titulari.

În conformitate cu prevederile **art. 84 din Codului Serviciilor Media Audiovizuale al Republicii Moldova**,

Articolul 84. Sancțiuni

(1) Furnizorii de servicii media, furnizorii de servicii de platformă de partajare a materialelor video și distribuitorii de servicii media poartă răspundere pentru încălcarea legislației în domeniul audiovizualului în conformitate cu prezentul articol și cu legislația în vigoare.

(2) Pentru încălcarea prevederilor prezentului cod, Consiliul Audiovizualului aplică sancțiuni stabilite individual, în funcție de gravitatea încălcării, de efectele acesteia, precum și de frecvența încălcărilor comise în ultimele 12 luni.

(3) Se sancționează cu avertizare publică furnizorii de servicii media care au comis prima încălcare a prevederilor stipulate la:

a) art.5 alin.(2), art.6 alin.(4)–(6), art.13–15, art.16 alin.(3), art.19 alin.(2)–(6), art.20 alin.(5), (10) și (11) și art.22 din prezentul cod;

b) art.90 alin.(5) și (14) din Codul electoral.

(4) Se sancționează cu avertizare publică distribuitorii de servicii media care au comis prima încălcare a prevederilor art.55 alin.(2)–(10), cu excepția art.55 alin.(3) lit.c).

(5) Se sancționează cu amendă de la 5000 de lei la 10000 de lei furnizorii de servicii media și distribuitorii de servicii media care au comis următoarele încălcări:

a) refuzul de a se supune controlului în conformitate cu prevederile art.75 alin.(4) lit.a), refuzul de a permite accesul în spațiile în care este desfășoară activitatea, refuzul de a crea condiții de vizionare a ofertei de servicii media audiovizuale retransmise sau de a pune la dispoziția reprezentanților împuterniciți documentele solicitate și înregistrările programelor audiovizuale difuzate;

b) nerespectarea ofertei de servicii media audiovizuale retransmise de către distribuitorul de servicii media;

c) omiterea prezentării, până la data de 31 martie a anului următor celui de gestiune, a rapoartelor de activitate anuale sau respingerea acestora de către Consiliul Audiovizualului, precum și omiterea prezentării conținuturilor de retransmisiune a serviciilor media audiovizuale;

d) utilizarea ilegală a semnalelor și/sau a siglei unui alt furnizor de servicii media;

e) nerespectarea prevederilor privind comunicarea motivelor și a obiectului sancțiunii, prevăzute la alin.(11)–(13) ale prezentului articol;

f) transmisiunea/retransmisiunea serviciilor media audiovizuale cu încălcarea prevederilor licenței de emisie sau ale autorizației de retransmisiune;

g) nerespectarea concepției generale a serviciului media audiovizual, aprobată de către Consiliul Audiovizualului;

h) nerespectarea prevederilor art.23 și omiterea prezentării, la solicitarea Consiliului Audiovizualului, a contractelor încheiate cu deținătorii dreptului de autor și a drepturilor conexe;

i) nerespectarea prevederilor art.24 alin.(2) și (3) și refuzul de a pune la dispoziția Consiliului Audiovizualului înregistrările serviciului media audiovizual;

j) nerespectarea prevederilor privind condițiile de furnizare a comunicărilor comerciale audiovizuale prevăzute la art.63 alin.(2)–(4), art.64, 65, art.66 alin.(1)–(5), art.67 alin.(1), (3) și (4), art.68 alin.(1)–(3), art.69, art.70 și 71, amenda fiind aplicată pentru fiecare caz de încălcare constatat;

k) comiterea repetată a încălcărilor prevăzute la alin.(3) și (4) din prezentul articol;

l) nerespectarea prevederilor art.63 alin.(6);

m) omiterea publicării pe propriile pagini web a rapoartelor de activitate pentru anul precedent în decurs de 30 de zile din momentul aprobării acestor rapoarte de Consiliul Audiovizualului;

n) nerespectarea prevederilor art.89 alin.(2) și (3) și ale art.90 alin.(1) și (4) din Codul electoral.

(6) Se sancționează cu amendă de la 10000 de lei la 15000 de lei furnizorii de servicii media și distribuitorii de servicii media care au comis următoarele încălcări:

a) nerespectarea deciziilor Consiliului Audiovizualului privind protecția minorilor;

b) utilizarea tehnicii mesajelor subliminale în cadrul spoturilor de publicitate sau de teleshopping;

c) nerespectarea obligației de a asigura transparența politicii editoriale și a proprietății furnizorilor de servicii media, prevăzută la art.21, precum și a regimului juridic al proprietății, prevăzut la art.28 alin.(2)–(13) și art.29 alin.(7);

d) comiterea repetată a încălcărilor prevăzute la alin.(5) din prezentul articol, cu excepția art.19 alin.(2);

e) nerespectarea prevederilor art.89 alin.(4) și (5) și ale art.90 alin.(2), (6)–(9) și (12) din Codul electoral;

f) nerespectarea prevederilor art.4 alin.(3), (4) și (6)–(9).

(7) Se sancționează cu amendă de la 15000 de lei la 20000 de lei furnizorii de servicii media și distribuitorii de servicii media care au comis următoarele încălcări:

a) transmisiunea/retransmisiunea serviciilor media audiovizuale fără licență de emisie sau autorizație de retransmisiune;

b) transmisiunea/retransmisiunea serviciilor media audiovizuale în afara zonei de operare specificate în licența de emisie sau în autorizația de retransmisiune;

c) retransmisiunea serviciilor media audiovizuale cu încălcarea prevederilor art.53–55;

d) difuzarea unor opere cinematografice în afara perioadelor prevăzute în contractele încheiate cu deținătorii dreptului de autor și ai drepturilor conexe sau fără a obține o licență valabilă prin care se acordă dreptul de a le difuza;

e) întreruperea nemotivată a *****tății furnizorului de servicii media sau a distribuitorului de servicii media pentru o perioadă mai mare de 10 zile ori pentru mai mult de 30 de zile intermitente pe parcursul unui an calendaristic;

f) comiterea repetată a încălcărilor prevăzute la alin.(6) din prezentul articol;

g) nerespectarea prevederilor art.90 alin.(3) și (13) din Codul electoral.

(8) Se sancționează cu amendă de la 25000 de lei la 30000 de lei furnizorii de servicii media și distribuitorii de servicii media care au comis în mod repetat, în decurs de 12 luni, încălcările prevăzute la alin.(7).

(8¹) Se sancționează cu suspendarea dreptului de a difuza comunicări comerciale audiovizuale, pe o perioadă de până la 3 luni, furnizorii de servicii media care au încălcat în mod repetat, în decurs de 12 luni, prevederile art.4 alin.(3), (4) și (6)–(9). Suspendarea dreptului de a difuza comunicări comerciale audiovizuale se aplică după ce au fost aplicate gradual sancțiunile prevăzute la alin.(6)–(8) din prezentul articol.

(9) Se sancționează cu amendă de la 40000 de lei la 70000 de lei furnizorii de servicii media și distribuitorii de servicii media care au încălcat prevederile art.11 alin.(2) și ale art.17. Pentru încălcarea repetată a prevederilor respective, amenda constituie de la 70000 de lei la 100000 de lei. Retragera licenței de emisie pentru încălcarea prevederilor art.11 alin.(2) și ale art.17 se aplică după ce au fost aplicate gradual sancțiunile prevăzute de prezentul alineat.

(9¹) Se sancționează cu suspendarea licenței de emisie, pe o perioadă de până la 60 de zile, furnizorul de servicii media care a încălcat decizia Consiliului Audiovizualului privind suspendarea dreptului de a difuza comunicări comerciale audiovizuale prevăzută la alin.(8¹).

(9²) Se sancționează cu amendă de la 25000 de lei la 30000 de lei distribuitorii de servicii media care au încălcat prevederile art.55, alin.(3) lit.c), art.63 alin.(7) și ale art.66 alin.(7).

(9³) Se sancționează cu amendă de la 40000 de lei la 70000 de lei distribuitorii de servicii media care au încălcat în mod repetat prevederile art.55 alin.(3) lit.c), art.63 alin.(7) și ale art.66 alin.(7).

(10) Se sancționează cu suspendarea licenței de emisie sau a autorizației de retransmisiune furnizorul de servicii media sau, respectiv, distribuitorul de servicii media care a comis în mod repetat, în decurs de 12 luni, încălcările prevăzute la alin.(8). Suspendarea licenței de emisie sau a autorizației de retransmisiune se aplică după ce au fost aplicate gradual sancțiunile prevăzute la alin.(4)–(8¹).

(10¹) Se sancționează cu amendă de la 40000 de lei la 70000 de lei furnizorii de servicii media care au difuzat conținuturi calificate drept dezinformare.

(10²) Se sancționează cu amendă de la 70000 de lei la 100000 de lei furnizorii de servicii media care, după ce au fost sancționați conform alin.(10¹) din prezentul articol, au difuzat în mod repetat conținuturi calificate drept dezinformare.

(10³) Se sancționează cu suspendarea licenței de emisie, pe o perioadă de cel mult 7 zile, sau, după caz, cu privarea dreptului de a utiliza multiplexul cu *****operire națională

cu *****ces necondiționat furnizorii de servicii media care, după ce au fost sancționați conform alin.(10²), au difuzat în mod repetat conținuturi calificate drept dezinformare.

(10⁴) Suspendarea dreptului de a difuza comunicări comerciale audiovizuale pe o perioadă de cel mult 7 zile poate fi aplicată ca sancțiune complementară pentru încălcarea prevederilor art.4 alin.(3)–(9) și ale art.13 alin.(1) lit.b) și alin.(4) și (6).

(11) Furnizorul de servicii media sau distribuitorul de servicii media căruia i s-a aplicat una dintre sancțiunile prevăzute de prezentul articol are obligația de a comunica publicului motivele și obiectul sancțiunii în modul indicat de Consiliul Audiovizualului în decizia privind aplicarea sancțiunii.

(12) Textul sancțiunii se difuzează în următoarele 48 de ore de la data adoptării deciziei privind aplicarea sancțiunii, sonor și/sau vizual, de cel puțin 3 ori, în orele de maximă audiență, din care o dată în principalul program audiovizual de știri, în cazul serviciilor media audiovizuale generaliste și/sau de știri, în conformitate cu decizia respectivă a Consiliului Audiovizualului.

(13) Distribuitorul de servicii media sancționat se obligă să difuzeze textul sancțiunii periodic timp de 24 de ore, în conformitate cu decizia Consiliului Audiovizualului cu privire la aplicarea sancțiunii.

(14) Licența de emisie este retrasă în condițiile art.27, iar autorizația de retransmisiune – în condițiile art.54 alin.(7).

(15) Deciziile Consiliului Audiovizualului pot fi contestate în instanța de judecată în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile.

(16) În vederea protejării spațiului audiovizual național, instanța de judecată va examina litigiile care reies din încălcarea prevederilor art.4, art.11 alin.(2) și ale art.17 în termen de 30 de zile. Apelul sau recursul este depus în termen de 3 zile de la data pronunțării hotărârii și se examinează în termen de 10 zile.

(17) În cazul în care în decurs de 12 luni de la data ultimei sancționări furnizorul de servicii media sau distribuitorul de servicii media nu comite alte încălcări ale prevederilor prezentului cod, sancțiunile anterioare sînt considerate nule.

(18) Serviciile media audiovizuale retransmise de către distribuitorii de servicii media pentru care *****eștia au fost sancționați conform alin.(9²) și (9³) sunt interzise spre retransmisie pe teritoriul Republicii Moldova pe un termen de cel puțin 1 an.

Instanța reține că raționamentul adoptării punctului 9 din dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale nr. 54 din 16.12.2022, a constituit în primul rînd protejarea spațiului informațional național și prevenirii riscului de dezinformare prin răspîndirea informațiilor false sau a tentativelor de manipulare a opiniei publice, avînd la bază lista persoanelor fizice și juridice supuse sancțiunilor internaționale, prevăzută în Anexa nr. 1 la Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale nr. 45/2022, și informațiile disponibile privind controlul exercitat de *****eștea asupra unor furnizori de servicii media, precum și multiplele constatări din rapoartele de monitorizare ale Consiliului Audiovizualului privind încălcările Codului Serviciilor Media Audiovizuale al Republicii Moldova, implicit aplicarea sancțiunilor pentru lipsa unei informării corecte în reflectarea evenimentelor naționale, dar și a războiului din Ucraina.

Totodată instanța atestă în circumstanțele speței, asupra imperativului exercitării cu buna-credință a de către servicii media audiovizuale de televiziune: (Primul în Moldova „****”, **** „****” SRL, ****cent TV „****” SRL, PP „****” SRL, „****” SRL), a drepturilor și obligațiilor prevăzute de art. 84 alin. (10) din Codul serviciilor media audiovizuale al Republicii Moldova.

Astfel, prezența sau absența bunei-credințe se poate stabili în funcție de faptele și circumstanțele cauzei și/sau de codurile deontologice. În cazul jurnaliștilor, Curtea (CEDO) a pus ****centul pe verificarea respectării deontologiei jurnalistice, în special având în vedere puterea exercitată de mass-media în societatea modernă și în contextul fluxului imens de informații cu care se confruntă individul [Stoll împotriva Elveției (MC), pct. 104].

Potrivit Curții (CEDO), în situațiile în care autoritățile exercită atribuții de apărare a ordinii publice, *mass-media jo****ă un rol esențial în informarea publicului* cu privire la modul în care autoritățile gestionează, de exemplu, demonstrațiile publice și mențin ordinea. În astfel de circumstanțe, rolul de pază asumat de mass-media este deosebit de important în sensul că prezența lor garantează că autoritățile vor putea fi trase la răspundere pentru comportamentul lor față de demonstranți și față de public în general atunci când asigură menținerea ordinii în cadrul unor adunări de mari dimensiuni, în special în ceea ce privește metodele folosite pentru controlarea sau dispersarea demonstranților ori pentru menținerea ordinii publice [Pentikäinen împotriva Finlandei (MC), pct. 89].

****este considerații jo****ă un rol deosebit de important în prezent, având în vedere puterea mass-mediei în societatea modernă, deoarece ****estea nu numai că informează, dar pot, în ****elași timp, să sugereze, prin prezentarea informațiilor, modul în care destinatarii ar trebui să le evalueze. Într-o lume în care individul se confruntă cu un flux imens de informații, care circulă în mass-media tradițională sau electronică și care implică un număr tot mai mare de autori, supravegherea respectării deontologiei jurnalistice are o importanță sporită [Stoll împotriva Elveției (MC), pct. 104].

Prin urmare, atunci când o organizație neguvernamentală este responsabilă de semnalarea neregulilor, ar trebui să se țină seama și de criteriile care se aplică în general difuzării unor declarații calomniatoare de către mass-media în exercitarea atribuției lor de gardian public, și anume gradul de notorietate a persoanei în cauză, scopul reportajului, conținutul, forma și repercusiunile publicării, precum și modul de obținere a informațiilor, veridicitatea informațiilor și gravitatea sancțiunii aplicate [ibid., pct. 88; Von Hannover împotriva Germaniei (nr. 2) (MC), pct. 108-113; Axel Springer AG împotriva Germaniei (MC), pct. 83].

Totodată cu referire la argumentul reclamanților precum că în rezultatul emiterii dispoziției contestate, posturile TV au fost impuse să concedieze personalul tehnic, instanța reține că Curtea (CEDO) a considerat că, pentru a se prevala de calitatea de victimă, trebuie să existe o legătură suficient de directă între reclamant și prejudiciul pe care ****esta consideră că l-a suferit ca urmare a pretensei încălcări. Într-o cauză având ca obiect închiderea serviciului public elen de radiodifuziune, Curtea a examinat în mod concret ****tivityțile unui fost angajat care se considera victima unei încălcări a dreptului său de a comunica informații ca urmare a închiderii serviciului respectiv. Curtea a considerat că ****esta, în calitate de administrator financiar, nu era implicat direct în pregătirea programelor și, prin urmare, nu putea să pretindă calitatea de victimă a unei încălcări a art. 10 în ****est context [Kalfagiannis și Prosper împotriva Greciei (dec.), pct. 45]. Se ajunge

la o astfel de concluzie în ceea ce privește calitatea sa de cetățean elen, pe care *****elași reclamant a invocat-o considerându-se victima unei încălcări a dreptului de a primi informații (pct. 46-48). De asemenea, nici o federație de sindicate reprezentând angajați din sectorul mass-media public și din cel privat nu poate să pretindă că este victimă, închiderea *****estui serviciu de radiodifuziune neafectând în mod direct drepturile *****estei federații garantate de art. 10 (pct. 50).

Potrivit **art. 224 alin.(1) lit. f) din Codul administrativ**, examinând *****țiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge *****țiunea ca fiind neîntemeiată, d*****ă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

Totodată, instanța judecătorească a stabilit respectarea de către autoritatea publică pîrîtă a prevederilor legale sub aspectul inițierii procedurii administrative, motivării *****tului administrativ contestat, prin prisma prevederilor art. 118 din Codul administrativ, precum și a dreptului discreționar consfințit în art. 225 alin. (2) Cod Administrativ.

În lumina celor menționate, instanța consideră că dezideratele reliefate supra au fost respectate, iar argumentele invocate în suportul *****țiunii nu sunt susceptibile să determine anularea punctului nr. 9 din dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale (CSE) nr. 54 din 16.12.2022, precum și obligarea retragerii punctului nr. 9 din dispoziția nr. 54 din 16.12.2022 în partea ce se referă la suspendarea licenței furnizorului de servicii media audiovizuale în privința SRL „*****”.

Prin urmare instanța reține că autoritatea publică pîrîtă și-a exercitat *dreptul discreționar* conform prevederilor art. 225 alin. (1) și (2) Cod Administrativ, art.22 din Legea nr.212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război art. 2 din Hotărîrea Parlamentului nr. 41/2022 privind declararea stării de urgență, Hotărîrea Parlamentului nr. 105/2022 privind prelungirea stării de urgență, Hotărîrea Parlamentului nr. 163/2022 privind prelungirea stării de urgență, Hotărîrea Parlamentului nr. 245/2022 privind prelungirea stării de urgență, Hotărîrea Parlamentului nr. 278/2022 privind prelungirea stării de urgență, Hotărîrea Parlamentului nr. 330/2022 privind prelungirea stării de urgență, pct. 6-10 din Regulamentul Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, aprobat prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova cu privire la Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 1340 din 04.12.2001, în limitele legale prevăzute și conform scopului *****ordat prin lege, astfel instanța va dispune a respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „*****”, SRL „*****”, SRL „*****”, PP „*****” împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale, privind anularea punctului nr. 9 din dispoziția nr. 54 din 16.12.2022, precum și *****țiunea intentată de SRL „*****” împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale, privind obligarea retragerii punctului nr. 9 din dispoziția nr. 54 din 16.12.2022 în partea ce se referă la suspendarea licenței furnizorului de servicii media audiovizuale în privința SRL „*****”.

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „*****”, SRL „*****”, SRL „*****”, PP „*****” împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale, privind anularea

punctului nr. 9 din dispoziția nr. 54 din 16.12.2022, precum și *****țiunea intentată de SRL „*****” împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale, privind obligarea retragerii punctului nr. 9 din dispoziția nr. 54 din 16.12.2022 în partea ce se referă la suspendarea licenței furnizorului de servicii media audiovizuale în privința SRL „*****”, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
Judecătorul
Grigorii

Caz*****u